

การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากร
และผู้นำชุมชน: กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

ระพีพรรณ ผ่องใส

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

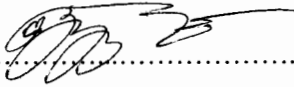
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม 2559

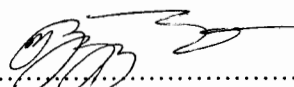
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

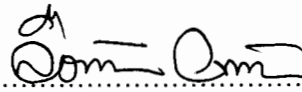
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ ระพีพรรณ ผ่องใส ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

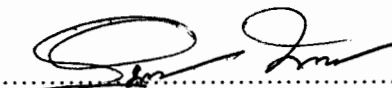
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

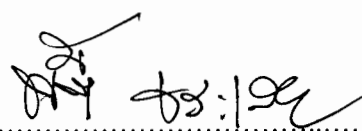
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ลือชัย วงษ์ทอง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อุษณากร ทาวะรัมย์)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ีย์ ธารเสนา)
วันที่...27...เดือน.....พฤษภาคม.....พ.ศ....2559.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัน อินทชาติ (อาจารย์ที่ปรึกษา) ในการแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย รวมทั้งเทศบาลตำบลสองสลึง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง และผู้นำชุมชน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณบุคลากร และผู้นำชุมชน ทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบคำถาม ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำงานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีตลอดจนพี่ๆ ในกองสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลสองสลึง และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ คอยถามไถ่ด้วยความห่วงใย ร่วมทุกข์สุขตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบุพการีที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา ทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ระพีพรรณ ผ่องใส

57930120: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การนำนโยบายไปปฏิบัติ/ เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด/ บุคลากร
และผู้นำชุมชน

ระพีพรรณ ผ่องใส: การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
ไปปฏิบัติของบุคลากร และผู้นำชุมชน: กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
(THE IMPLEMENTATION OF A POLICY ON FINANCIAL SUPPORT FOR RAISING
THE NEW-BORN BY PERSONNEL AND COMMUNITY LEADERS: A CASE STUDY
OF SONGSALUENG SUB-DISTRICT, AMPHOE KLAENG, RAYONG PROVINCE)

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: นันทวัน อินทชาติ, ปร.ด., 101 หน้า, ปี พ.ศ. 2559.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อ
การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึงอำเภอแกลง จังหวัด
ระยอง และ 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก
แรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย บุคลากรและผู้นำชุมชนในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุน
เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติจำนวน 10 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แนวคำถามในการ
สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content
analysis) จากนั้นสรุปความตามประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบาย
ไปปฏิบัติ, ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง
และความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน ส่งผลต่อสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่ก็ยังพบว่าปัจจัย
ที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ
ซึ่งวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบายจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ และทรัพยากรด้าน
งบประมาณไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน โดยส่วนกลางให้หน่วยงาน
ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเองตามความเหมาะสมในแต่ละบริบทของพื้นที่

57930120: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: IMPLEMENTATION OF POLICIES/ FINANCIAL SUPPORT FOR RAISING
THE NEW-BORN/ PERSONNEL AND COMMUNITY LEADERS

RAPHEEPHAN PHONGSAI: THE IMPLEMENTATION OF A POLICY
ON FINANCIAL SUPPORT FOR RAISING THE NEW-BORN BY PERSONNEL
AND COMMUNITY LEADERS: A CASE STUDY OF SONGSALUENG SUB-DISTRICT,
AMPHOE KLAENG, RAYONG PROVINCE. ADVISOR: NANTAWAN INTACHAT, Ph.D.,
101 P. 2016.

The purpose of this study was twofold. First, it aimed at examining the implementation of a policy on financial support for raising the new-born conducted by personnel and community leaders in Songsalueng Sub-district, Amphoe Klaeng, Rayong Province. Also, this study intended to investigate problems and obstacles facing the implementation of this policy. A group of informants participating in this study comprised 10 personnel and community leaders in Songsalueng Sub-district. An in-depth interview technique was used as an instrument to collect the data. Also, a content analysis technique was used to analyze the collected data. The main points were then summarized.

The results of this study revealed that the factors affecting the success of implementation of the policy included the communication between organizations and activities implemented, types of work units implementing the policy, economic, social, and political conditions, and commitment of involved workers. Also, it was shown that the factors causing problems and obstacles for implementing this policy were that the qualifications of those eligible newborn were not clearly stated. It was suggested that clear objectives and standards of the policy should be determined. In addition, it was found that there was no budget allocated from the central bureau to support the implementation of this policy. It was supposed to be the responsibility of the assigned work units to absorb the cost as it deemed appropriate for each local context.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตด้านการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการนํานโยบายไปปฏิบัติ.....	7
ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด.....	21
ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลสองสลึง.....	36
ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	56
ตอนที่ 1 การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติ.....	56
ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	64
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผลการวิจัย.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก.....	81
ภาคผนวก ข.....	84
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	101

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สรุปผลการวิจัย.....	67

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 ตัวแบบกระบวนการการนํานโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn.....	10
3 ตัวแบบกระบวนการนํานโยบายและแผนไปปฏิบัติ.....	13
4 ผังลำดับขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงาน.....	23
5 โครงสร้างของเทศบาลตำบลสองสสิ่ง.....	36
6 โครงสร้างของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสสิ่ง.....	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กแรกเกิดหรือวัยทารกเป็นวัยที่มีความสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานของพัฒนาการวัยต่าง ๆ ของเด็กต่อไป อีกทั้งเป็นช่วงวัยที่มีระยะเวลาค่อนข้างสั้น เมื่อเปรียบเทียบกับวัยอื่น แต่เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะการเจริญเติบโต ซึ่งร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถ้าการเจริญเติบโตหยุดชะงักก็จะเป็นการยากที่จะแก้ไขให้ปกติได้ (กำธร พรหมณ์ โสภี, ม.ป.ป) เด็กแรกเกิดจึงเป็นวัยเริ่มแรกของการพัฒนานุคลิกภาพ อันเป็นรากฐานของบุคลิกไปตลอดชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะ สกฤติขเรศสิมา (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า เด็กแรกเกิดเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในการวางรากฐานสำคัญต่าง ๆ ของชีวิตในทุก ๆ ด้าน เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด บิดามารดาผู้เลี้ยงดูจึงควรใช้ระยะเวลาเพื่อส่งเสริมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยการตอบสนองความต้องการจำเป็นต่าง ๆ เพื่อให้เด็กแรกเกิดมีพัฒนาการที่ดี ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นการสร้างสุขภาพทางกายและทางใจให้สมบูรณ์ ช่วยให้การเลี้ยงดูในวัยต่อมายุ่งง่ายขึ้น และทำให้ได้รากฐานชีวิตที่มีคุณภาพ การที่เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพเหมาะสมตามวัยและได้รับความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เด็กก็จะเติบโตเป็นคนมองโลกในแง่ดี มีความรัก ความเมตตาเช่นเดียวกับที่ตนได้รับมา และยังเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคตอีกด้วย

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นนโยบายสำคัญระดับชาติ ตามแผนบูรณาการการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย เพื่อเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งเป็นหลักประกันให้เด็กได้รับสิทธิ์ด้านการอยู่รอด และการพัฒนาตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2558 เห็นชอบในหลักการ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการดำเนินงาน เป็นแนวทางในการทำงานที่ชัดเจนร่วมกัน โดยให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิดที่อยู่ในครอบครัวระบบประกันสังคมที่เกิดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2559 ที่บิดาและมารดาหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสัญชาติไทย และอยู่ในครัวเรือนยากจน และครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน คนละ 400 บาท ต่อเดือน เป็นเวลา 12 เดือน รัฐจ่ายให้กับมารดาหรือผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็กแรกเกิด เพื่อใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก เป็นการคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการพื้นฐาน ที่ช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพและมีพัฒนาการ

เหมาะสมตามวัย รวมทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสและช่องทางในการเข้าถึงบริการของรัฐ เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพด้วยการส่งต่อข้อมูลหญิงตั้งครรภ์ที่ขอรับสิทธิให้กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทีมหมอครอบครัวและอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน ให้คำแนะนำดูแลสุขภาพแม่และเด็ก และติดตามพัฒนาการเด็ก รวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในพื้นที่ ให้การดูแลในมิติด้านสังคมอื่น ๆ เพื่อให้หญิงตั้งครรภ์และเด็กได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558)

ในการดำเนินงานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกันดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องสำหรับการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิตามโครงการดังกล่าว ดำเนินการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ลงทะเบียน ณ สำนักงานเขต เมืองพัทยา ลงทะเบียน ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา ต่างจังหวัดลงทะเบียน ณ สำนักงานเทศบาล หรือที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนบริการด้านอนามัยแม่และเด็กกับกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ดำเนินการโดยสถานบริการสาธารณสุข ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและกรุงเทพมหานคร สำหรับการรับจ่ายเงิน การจัดทำฐานข้อมูล และการติดตามประเมินผล รับผิดชอบโดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558)

ตำบลสองสลึง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีเนื้อที่ประมาณ 30,625 ไร่ (49 ตารางกิโลเมตร) ประกอบด้วย 8 ชุมชน ประชากรจำนวน 5,636 คน หรือจำนวน 2,333 ครัวเรือน มีเยาวชนอายุระหว่างแรกเกิดถึง 18 ปี ในตำบลสองสลึง จำนวน 1,330 คน แยกเป็น เด็กแรกเกิดถึงหนึ่งปี จำนวน 52 คน (ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย, 2559) ซึ่งโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรี โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้มอบหมายหน่วยงานในพื้นที่ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้โครงการจะดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติและการดำเนินงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก เป็นการช่วยสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญและเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งในการร่วมพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต รวมทั้งยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในระยะยาวอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ เนื่องจากเป็นนโยบายที่มีการดำเนินงานเป็นครั้งแรกของประเทศไทย โดยที่ผ่านมายังไม่มีมาตรการจากรัฐเข้าไปดูแลอย่างเต็มที่ โครงการนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้น

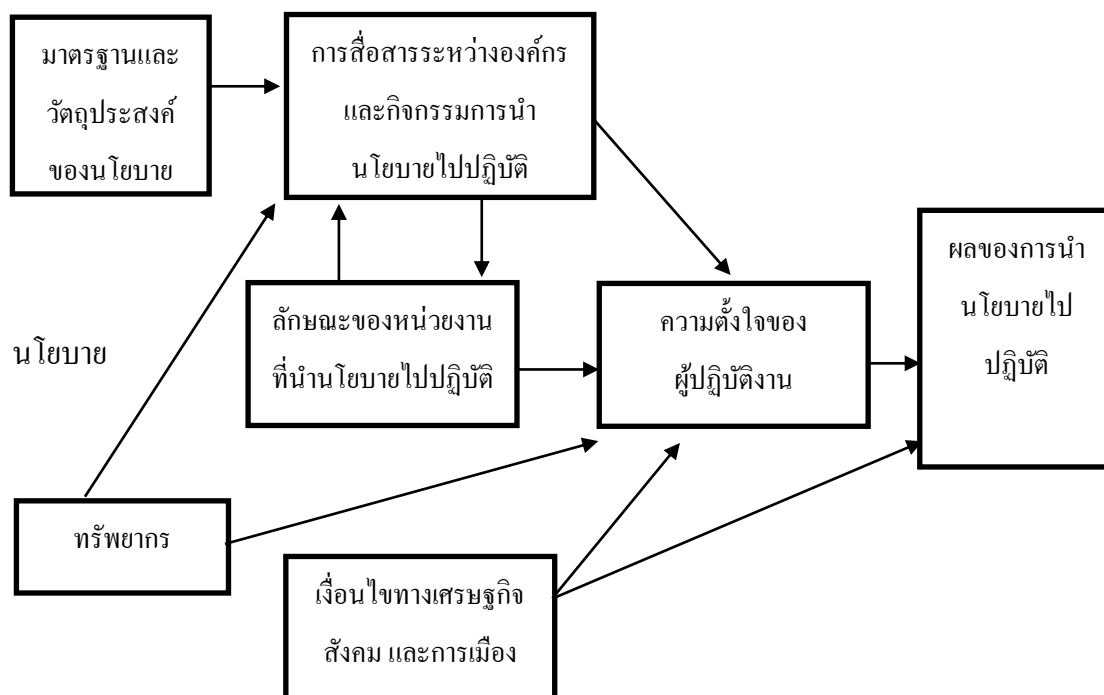
ที่ดีในการพัฒนาอนาคตชาติ ซึ่งเป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่จะส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ได้มีพัฒนาการเหมาะสมตามช่วงวัย ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา นับเป็นการลงทุนสำหรับเด็กใน ช่วงวัยที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเด็กมีความสำคัญในอนาคต และถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสร้างรากฐานที่สำคัญให้เด็กสามารถเติบโตเป็นประชากร ที่มีคุณภาพของสังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาเชื่อว่า จะสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาบุคลากร ผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นการดำเนินงาน ร่วมกันในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จและนำผลการศึกษาไปแก้ไขปรับปรุง ให้ดีขึ้น เพื่อเด็กจะได้รับ การเลี้ยงดูที่มีคุณภาพและมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติ ของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึงอำเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดู เด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กรอบแนวคิด โดยตัวแบบมุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างการนำ นโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217-219) และได้บูรณาการปัจจัยใหม่ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษา ซึ่งกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึงอำเภอแกลง จังหวัดระยอง
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
3. ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาบุคลากร ผู้นำชุมชน ในการปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมให้การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ
4. สามารถนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการนำไปแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น เพื่อเด็กจะได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

ขอบเขตด้านการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ ยึดตัวแบบวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติแบบบูรณาการของ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 217-219) ดังนี้

- 1.1 มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
- 1.2 ทรัพยากร
- 1.3 การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ
- 1.4 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
- 1.5 เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- 1.6 ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยเรื่องดังกล่าวจะศึกษาในพื้นที่ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

3. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้ศึกษานุเคราะห์และผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ จำนวน 10 คน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาคั้งนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม-ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559

นิยามศัพท์เฉพาะ

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หมายถึง โครงการที่รัฐบาลอุดหนุน แก่เด็กแรกเกิดสัญชาติไทย โดยให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิดที่อยู่นอกระบบประกันสังคมที่เกิด ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2559 เป็นสวัสดิการพื้นฐานที่รัฐบาล ส่งผ่านไปยังมารดา หรือผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็กแรกเกิด โดยให้เงินอุดหนุนเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระ ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเดือนละ 400 บาท ต่อคน เป็นระยะเวลา 12 เดือน

เด็กแรกเกิด หมายถึง เด็กแรกเกิดในตำบลสองสลึงที่เกิดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2559 มีสัญชาติไทย (บิดาและมารดา หรือบิดา หรือมารดา เป็นผู้ที่มีสัญชาติ ไทย) และไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

ครัวเรือนยากจน หมายถึง ครัวเรือนที่สมาชิกในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท ต่อคน ต่อเดือน หรือต่ำกว่า 36,000 บาท ต่อคน ต่อเดือน

ครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน หมายถึง ครัวเรือนที่มีสถานะยากจนอย่างแท้จริง โดยพิจารณาว่าต้องมีข้อเท็จจริงข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ 1) ครอบครัวมีภาระพึ่งพิง ได้แก่ ในครอบครัว มีคนพิการ หรือผู้สูงอายุ หรือเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี หรือคนว่างงาน อายุ 15-65 ปี หรือเป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว 2) สภาพที่อยู่อาศัย สภาพบ้านชำรุดทรุดโทรม บ้านทำจากวัสดุพื้นบ้าน เช่น ไม้ไผ่ ใบจาก หรือวัสดุเหลือใช้ หรืออยู่บ้านเช่า 3) ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบรรทุกเล็ก รถตู้ 4) เป็นเกษตรกรที่มีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่

บุคลากร หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติ คือ กองสวัสดิการสังคมเทศบาลตำบลสองสลึง อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

ผู้นำชุมชน หมายถึง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง การที่บุคลากรและผู้นำชุมชนมีการนำนโยบายไปปฏิบัติเหมือนกัน มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีทิศทางเดียวกันในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

ทรัพยากร หมายถึง จำนวนบุคลากร ระยะเวลาในการดำเนินงานงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอและเหมาะสมในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารข้อความได้ชัดเจน ถูกต้อง ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกันในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง โครงสร้างหน่วยงาน ความสามารถของบุคลากร และความสัมพันธ์ของบุคลากรภายในสำนักงานเทศบาล และ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง หมายถึง กระบวนการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ได้อุดหนุนงบประมาณอย่างเพียงพอแก่เด็กแรกเกิดและแสดงออก โดยการคัดค้านหรือสนับสนุน นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดของผู้บริหารในท้องถิ่น ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง ความเข้าใจในนโยบาย ทิศนคติตอนนโยบาย (ยินดี, เป็นกลาง, ต่อต้าน) และความกระตือรือร้นของบุคลากรและผู้นำชุมชนในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน กรณีศึกษาตำบลสองสลึงอำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี โดยค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลสองสลึง
4. ข้อมูลทั่วไปของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Pressman and Wildavsky (1973, p. 12) ได้นิยามการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง การเกิดขึ้นของนโยบายที่คาดการณ์ไว้ และเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ภายในระหว่างเป้าหมายกับการปฏิบัติที่มุ่งเน้นไปสู่การกระทำให้บรรลุผล และเป็นความสามารถในการจัดการและผลานสิ่งที่จะเกิดขึ้นภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงเหตุ และผลเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ที่ต้องการและเป็นการผลิตผลลัพธ์ออกมา

Van Meter and Van Horn (1975, p. 447) ได้ให้คำนิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การดำเนินการ โดยให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งในภาครัฐ และภาคเอกชนมุ่งที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์จากการตัดสินใจดำเนินนโยบายที่ได้กำหนดไว้ก่อนหน้านั้น

Bardach (1980, p. 9) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของการจัดการกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มในปีเดียวกัน Paul A. Sabatier และ Daniel A. Mazmanian ได้ให้คำนิยามว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การนำนโยบายพื้นฐานทั่วไป กฎหมายคำสั่งของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรี หรือคำพิพากษาของศาลไปดำเนินการให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

Barrett and Fudge (1981, pp. 12-13) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะพิจารณาถึงการผลักดันให้นโยบายบังเกิดผล และรวมถึงการสังเกตปรากฏการณ์ที่เป็นจริงซึ่งเกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อแสวงหาคำอธิบายว่าปรากฏการณ์หรือการกระทำนั้นเกิดขึ้นได้

อย่างไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง เพราะเหตุใดศูนย์กลางความสนใจการนำนโยบายไปปฏิบัติในทรรศนะนี้ จะอยู่ที่การกระทำของกลุ่มของบุคคลและผู้มีหน้าที่กำหนดพฤติกรรมของการกระทำนั้น นอกจากนั้น ยังสนใจที่จะตรวจสอบระดับของการกระทำว่ามีความสัมพันธ์กับตัวนโยบายอย่างไรมากกว่า การตรวจสอบเพียงการคาดคะเนมีการพิจารณาขั้นตอนของการตอบสนองต่อข้อผูกพัน ตามนโยบาย ต่อการกดดันจากสภาพแวดล้อมและต่อแรงกดดันจากหน่วยงานหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่พยายามจะเข้ามามีอิทธิพลหรือควบคุมการกระทำนั้น

สุกซัย ยาวะประภาส (2540, หน้า 90) ได้สรุปความเห็นของนักวิชาส่วนใหญ่ที่มีความเห็น ร่วมกันเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติใน 2 ประเด็นที่สำคัญ คือ 1) การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการ กล่าวคือ มีความต่อเนื่อง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ไม่ใช่กิจกรรมที่เกิดขึ้น ชั่วครั้งชั่วคราวแล้วหายไป มีความสัมพันธ์กันตลอดเวลา และ 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ตามขั้นตอนให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

สมพร เฟื่องจันทร์ (2539, หน้า 150) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการ เป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการนำนโยบายมีความต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังเป็นกิจกรรมที่มีการกำหนด เป้าหมายไว้ล่วงหน้าว่าเราต้องการผลสุดท้ายเป็นเช่นไร

วเรช จันทรศร (2540, หน้า 3) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการศึกษาว่าองค์การ ที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมด ปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่ แค่นั้น เพียงใด หรืออีกนัยหนึ่ง การนำนโยบาย ไปปฏิบัติจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกทั้งหมด สามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2551, หน้า 7) สรุปความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการหลังจากที่กฎหมายผ่านสภาหรือนโยบายได้รับการอนุมัติ เป็นกิจกรรมของ การนำนโยบายที่อยู่ในรูปของกฎหมายนโยบายระเบียบ คำสั่ง หรือรูปแบบอื่น ๆ ไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบายและผลลัพธ์ อย่างไรก็ตาม การนำนโยบาย ไปปฏิบัติจริงนั้น อาจไม่ตรงกับที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพราะการปฏิบัติจริง ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่แน่นอนและควบคุมไม่ได้จำนวนมาก

จากแนวคิดของนักวิชาการที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการจัดการและประสานกิจกรรม โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตาม เป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินนโยบายขององค์การที่ได้กำหนดไว้

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (1975, pp. 455-458) ได้กำหนดตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบนี้มุ่งอธิบายตัวแปรที่เชื่อมโยงระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงาน มีด้วยกัน 6 ตัวแปร ได้แก่

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy standards and objectives) องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในกำหนดการปฏิบัติตามนโยบาย คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย เพราะวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย คือ ปัจจัยกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายนโยบาย ในบางกรณีวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายโดยตัวของมันเองเป็นตัวการที่ช่วยให้การวัดผลปฏิบัติการปฏิบัติตามนโยบายจะกระทำได้อย่างชัดเจนเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2. ทรัพยากรนโยบาย (Policy resources) นอกจากวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายที่กำหนดในตัวแบบให้เห็นความสำคัญอย่างชัดเจนแล้ว ยังต้องมีทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติทรัพยากร ในที่นี้หมายถึงทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ และงบประมาณ ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณอีกด้วย เพราะบางครั้งมีงบประมาณเพียงพอ แต่ประสบปัญหาความล่าช้าในการเบิกจ่าย ไม่สามารถนำงบประมาณออกมาใช้ได้ทันทั่วถึง เป็นผลให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้

3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (Inter-Organizational communication and enforcement activities) การสื่อสารระหว่างองค์กร คือ การสื่อสารเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงาน โครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน

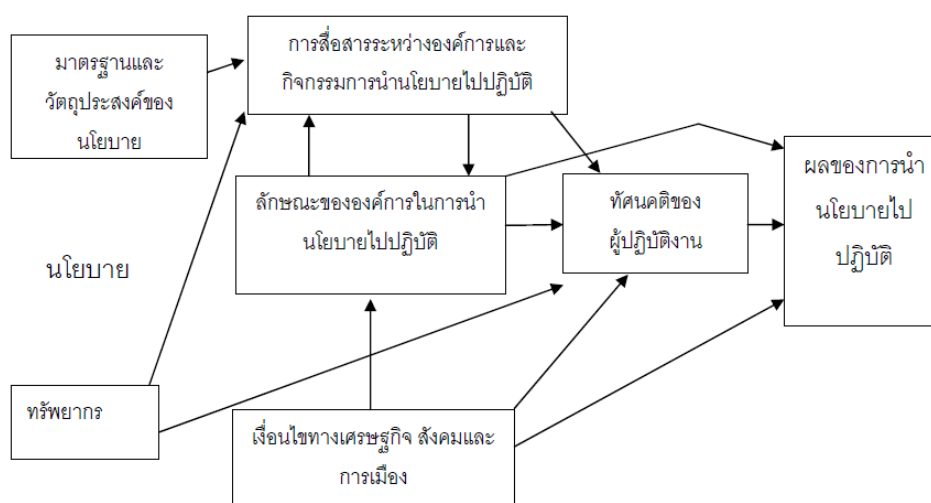
4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The characteristics of implementing agencies) ได้แก่ สมรรถนะและขนาดของทีมงานในหน่วยงาน ระดับความเข้มข้นของการควบคุมบังคับบัญชาของหน่วยงานย่อยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงาน การสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหาร ความมีชีวิตชีวาขององค์กร ระดับการสื่อสารระบบเปิดในองค์กร และความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบายหรือองค์กรที่ประกาศใช้นโยบาย

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (Economic, social, and political conditions) ต้องคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมให้แผนงาน โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ธรรมชาติของความเห็นสาธารณะ

เป็นอย่างไร จุดเด่นของนโยบายสัมพันธ์กับประเด็นนโยบายอย่างไร ชนชั้นนำชอบหรือไม่ชอบ นโยบายที่นำไปปฏิบัตินั้น กลุ่มหลากหลายในสังคมรวมทั้งกลุ่มผลประโยชน์ภาคเอกชนคิดค้น หรือสนับสนุนการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ

6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (The disposition of implementers) มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการที่ช่วยตอบสนองต่อความสำเร็จ คือ 1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย 2) ทักษะคิดก่อนนโยบาย และ 3) ความเข้มข้นของทัศนคติ

ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 218-219) โดยตัวแบบนี้มุ่งอธิบายกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมองจากบนลงล่าง และมุ่งแสดงขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมกับสรุปตัวแปรที่เชื่อมระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติกับผลการปฏิบัติงานมีด้วยกัน 6 ตัวแปร ดังรูปภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2551, หน้า 218)

ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn จำแนกตัวแปรออกตามปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติและมีลักษณะเป็นการเปรียบเทียบง่าย ๆ เขาเสนอว่าการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องนำการเปลี่ยนแปลง และนำระดับของการเห็นพ้องกันมาร่วมพิจารณา โดยมีสมมติฐาน คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จมากที่สุด เมื่อการเปลี่ยนแปลงมีเพียงเล็กน้อย

และคนเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของนโยบายในระดับสูง ตัวแบบนี้มุ่งอธิบายการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าสนใจให้คำแนะนำแก่ผู้กำหนดนโยบาย

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพษ์ (2543, หน้า 162-163) พบว่า การศึกษาทฤษฎีและตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติยังไม่มีผลงานวิจัยมากเพียงพอที่จะช่วยให้ได้ข้อสรุปหรือยึดถือทฤษฎีและตัวแบบใด โดยเฉพาะว่ามีความสมบูรณ์เพียงพอในการสร้างความเข้าใจในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ได้สรุปถึงกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ 6 ตัวแบบด้วยกัน คือ

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational model) ตัวแบบนี้ยึดถือฐานคติ (Assumptions) ที่ว่านโยบายที่ประสบความสำเร็จต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงาน กำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยงานย่อยต่าง ๆ ขององค์กร มีระบบการวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบมาตรฐานในการให้คณาให้โทษ

2. ตัวแบบการจัดการ (Management model) ตัวแบบนี้ให้ความสนใจในสมรรถนะขององค์กร เพราะเชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ย่อมขึ้นอยู่กับองค์กรที่รับผิดชอบ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัย โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรในองค์กรจะต้องมีความพร้อมเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านงบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

3. ตัวแบบการพัฒนาองค์กร (Organization development model) ตัวแบบนี้เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรเป็นสำคัญ ภายใต้ฐานคติที่ว่า การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บังเกิดความสำเร็จ จึงน่าจะเป็นเรื่องของการจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างความผูกพัน โดยวิธีการให้สมาชิกในองค์กรมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการยอมรับ ตลอดจนการสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งการใช้การควบคุมหรือใช้อำนาจทางรูปนัยของผู้บังคับบัญชา

4. ตัวแบบกระบวนการของระบบราชการ (Bureaucratic process model) ตัวแบบนี้มีฐานคติว่า อำนาจขององค์กรไม่ได้อยู่ที่ตำแหน่งทางรูปนัย (Formal positions) แต่ที่แท้จริงอำนาจขององค์กรจะกระจายอยู่ทั่วไปในองค์กร ดังนั้น ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงขึ้นอยู่กับระดับความเข้าใจสภาพเป็นจริงในการบริหารของผู้กำหนดนโยบาย หรือผู้บริหาร โครงการพัฒนา และระดับการยอมรับและปรับนโยบายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติงาน

5. ตัวแบบทางการเมือง (Political model) ตัวแบบนี้เชื่อว่าความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดจากความสามารถของบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์กร กล่าวคือ หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลหรือไม่

ขึ้นอยู่กับความสามารถในการต่อรองของหน่วยงานนั้น ซึ่งเป็นการต่อรองในเรื่องของการแสวงหาความสนับสนุนจากภายนอก แสวงหาความร่วมมือสนับสนุนจากจำนวนหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งมีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหมือนกัน

6. ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy implementation process model)

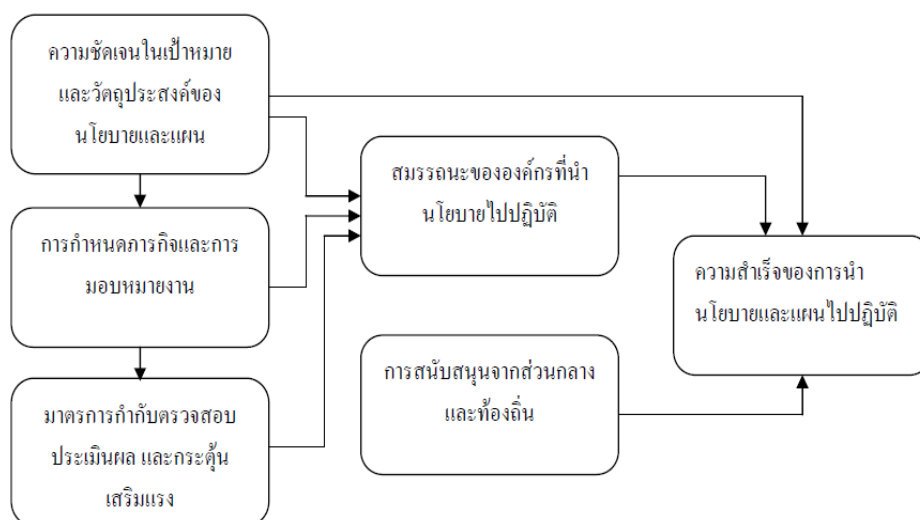
ตัวแบบนี้ได้นำเอาปัจจัยบางตัวของตัวแบบอื่น ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญกับปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ กระบวนการสื่อข้อความ ปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ

กล้า ทองขาว (2548, หน้า 66-67) ได้ศึกษากระบวนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ มีตัวแปรหลากหลายที่ส่งผลให้เห็นนโยบายที่นำไปปฏิบัติประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งมีทั้งตัวแปรทางการเมือง และตัวแปรทางการบริหาร ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้จะแสดงอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากน้อยแตกต่างกัน บางตัวแปรมีอิทธิพลโดยตรง บางตัวแปรอาจมีอิทธิพลโดยอ้อม และตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าว มีการรวมกันเป็นกลุ่มหรือชุด ดังนี้

1. ชุดตัวแปรด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย
2. ชุดตัวแปรกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน
3. ชุดตัวแปรสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
4. ชุดตัวแปรมาตรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น
5. ชุดตัวแปรมาตรการกำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล และการกระตุ้นเสริมแรง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรสาเหตุทั้ง 5 ประการ ที่มีอิทธิพลหรือตัวแปรตามที่เป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ตัวแปรด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คล้ายกับตัวแปรด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงาน และตัวแปรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่นและความผูกพัน ส่วนตัวแปรสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติและตัวแปรมาตรการกำกับตรวจสอบ ประเมินผล และกระตุ้นเสริมแรง มีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง

เมื่อนำตัวแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดสอบเชิงประจักษ์กับกลุ่มตัวอย่างในกระบวนการนำนโยบายรณรงค์เพื่อการเรียนรู้หนังสือแห่งชาติไปปฏิบัติ พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน ดังรูปภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติ (กล้า ทองขาว, 2548, หน้า 67)

แนวทางขั้นตอน และกระบวนการ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Pressman and Wildavsky (1973, p. 12) ได้กล่าวถึงแนวทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

แนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติควรจะทำให้ง่ายไม่ซับซ้อน (Simplicity) เพราะยังมีขั้นตอนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติไม่น้อยเท่าใด โอกาสที่จะเกิดความล้มเหลวก็น้อยเท่านั้น

ในการนำนโยบายไปปฏิบัติเขาต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจจำนวนมากเท่าใด ยิ่งมีปัญหาเกี่ยวกับความเห็นไม่ตรงกันและล่าช้ามากขึ้น นโยบายควรตั้งอยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎี ที่ถูกต้อง ทฤษฎีที่ผิดจะทำให้ข้อกำหนดของนโยบายผิดพลาด

เงื่อนไขสำคัญที่นำความล้มเหลวมาสู่การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การขาดความเชื่อมโยง ระหว่างการกำหนดนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากนโยบายกำหนดจากส่วนกลาง แต่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในท้องถิ่นความรับผิดชอบต่อนโยบายย่อมต่างกัน การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงควรต้องเชื่อมโยงกับการกำหนดนโยบาย

วรเดช จันทรศร (2540, หน้า 3-4) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการนำนโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาค แบ่งย่อยออกได้เป็น สองขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนของการแปลงนโยบายออกเป็นแนวทางปฏิบัติ หรือออกมาในรูปของแผนงานหรือโครงการแล้วแต่กรณี ขั้นตอนที่สองเป็นขั้นตอนในการทำให้

หน่วยงานในระดับท้องถิ่นยอมรับแนวทาง แผนงาน โครงการ หรือผลของการแปลงนโยบายนั้น ไปปฏิบัติต่อไป

2. ขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับจุลภาค แบ่งย่อยออกได้เป็น 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนการระดมพลังเป็นขั้นตอนที่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในสองกิจกรรม คือ การพิจารณารับนโยบายและการแสวงหาความสนับสนุนในนโยบายจากท้องถิ่นนั้น ตอนที่สอง เป็นขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งครอบคลุมถึงกระบวนการในการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้มีการยอมรับแล้ว ออกมาในรูปของการปฏิบัติจริง ขั้นตอนที่สาม ได้แก่ ขั้นตอนการสร้างความเป็นปึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ครอบคลุมถึงการแสวงหาวิธีการที่จะทำให้นโยบายนั้นถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็น หน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ขั้นตอนนี้เป็นการหาทางทำให้นโยบายนั้นได้รับการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ อยุธา (2555, หน้า 90-93) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

1. การตีความนโยบายนั้นและการวางแผนในรายละเอียดมักพบบ่อย ๆ ว่ากฎหมาย ระเบียบหรือคำสั่งที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจกำหนดออกมามักอยู่ในรูปที่มีรายละเอียดไม่มาก หน่วยงาน หรือส่วนราชการที่นำเอานโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องแปลงแนวนโยบายนั้นมาเป็นแผนงาน โครงการ กฎระเบียบ และคำสั่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างมีความชัดเจนว่าตน ต้องดำเนินกิจกรรมอย่างไร

2. การจัดองค์กรนับว่าเป็นขั้นตอนสำคัญอีกประการหนึ่ง ทั้งนี้เพราะมีความจำเป็นต้องมี องค์กรดูแล การนำเอานโยบายไปปฏิบัติในทางปฏิบัติการจัดองค์กรแยกกล่าวเป็นสามแบบ ดังต่อไปนี้

2.1 การนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเป็นอีกภารกิจหนึ่งของหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว เป็นเพียงการเพิ่มกิจกรรมให้มากขึ้นเท่านั้น ในอีกกรณีหนึ่ง การนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติอาจเป็น ภารกิจของหลาย ๆ หน่วยงาน ในลักษณะนี้เป็นนโยบายที่มีความเชื่อมโยงกับหลายหน่วยงาน ทั้งภายในกระทรวงเดียวกันหรือเชื่อมโยงกับกระทรวง หรือกรมอื่น ๆ

2.2 องค์กรที่จะนำเอานโยบายนั้นไปปฏิบัติ ไม่ปรากฏจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรขึ้นมา รองรับ โดยอาจจัดตั้งกรมหรือกองขึ้นในกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง อีกรูปแบบหนึ่งเป็นการจัดตั้ง องค์กรเป็นเอกเทศใหม่

2.3 รูปแบบพิเศษ คือ การตั้งทรัพยากร โดยเฉพาะบุคลากรมาจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเป็นสำนักเลขานุการของคณะกรรมการ

3. การระดมทรัพยากรเพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เงื่อนไขสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การนำเอาทรัพยากรทางการบริหาร มาแปลงให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ทรัพยากรเหล่านี้ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ ถ้าทรัพยากรขาดแคลนย่อมกระทบต่อการนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างชัดเจน การจัดวางแผนที่ดียังไม่เป็นเครื่องประกันว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุผล ถ้าขาดแคลน การสนับสนุนทางด้านทรัพยากรบริหารดังกล่าวที่กล่าวมาแล้วอย่างเพียงพอ

4. ประการสุดท้าย ได้แก่ การใช้ประโยชน์จากนโยบายนั้น การใช้ประโยชน์เป็นบทบาทของประชาชนที่นโยบายนั้น ๆ ตั้งจุดหมายไว้ ประโยชน์ของนโยบายสาธารณะ จะเห็นได้ชัดเจน เช่น การเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาล เข้ารับการศึกษาตามหลักสูตรต่าง ๆ อีกลักษณะหนึ่ง เป็นประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนตัดสินใจมาใช้ เช่น การยื่นคำร้องคัดค้านทะเบียนบ้านจาก ที่ว่าการอำเภอ หรือเทศบาล การยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท การยื่นขอก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ยังมีการใช้ประโยชน์จากนโยบายอีกกรณีหนึ่งที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว นั่นคือ การที่ประชาชนต้องอยู่ในลักษณะบังคับให้ต้องปฏิบัติตาม เช่น การเสียภาษี การคัดเลือกทหาร เมื่อถึงเกณฑ์ของชายไทย เป็นต้น

ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Williams and Elmore (1976, p. 280) กล่าวว่า ปัญหาในการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ คือ ปัญหา ที่มาจากการเมืองและระบบราชการ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดขวางความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ เนื่องจากโครงสร้างในการทำงานภายในรัฐบาลมีลักษณะเป็นลำดับชั้นเป็นจำนวนมาก และพฤติกรรมของระบบราชการก็มีลักษณะซับซ้อน จึงได้มีการนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการนำ นโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างความล้มเหลวเชิงทฤษฎีกับเชิงปฏิบัติ เมื่อแผนงานหรือโครงการ หนึ่ง ๆ ไม่ประสบผลสำเร็จ จำเป็นจะต้องแยกให้ออกว่าเกิดจากความล้มเหลวของทฤษฎี หรือความล้มเหลวของการปฏิบัติ เป็นการแยกแยะระหว่างปัญหาที่ว่า แนวความคิดตามแผนงานนั้น ไม่สามารถนำไปสู่ผลที่ต้องการ แม้ว่าจะได้มีการนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องก็ตาม หรือว่าเป็นแนวคิด ที่สามารถก่อให้เกิดผลตามเป้าหมายนโยบาย หากแต่ได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างผิดพลาด

2. ความชัดเจนของเป้าหมาย การกำหนดในรูปตัวแปรที่สามารถวัดได้และการยอมรับ จากผู้ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาที่พบบ่อยก็คือ เป้าหมายใหญ่ ๆ ของแผนงาน ซึ่งมีลักษณะกว้าง ๆ มักได้รับการยอมรับโดยทั่วไป แต่เมื่อถึงขั้นตอนที่ต้องมีการตีความเพื่อกำหนดเป้าหมายเฉพาะแล้ว โอกาสที่จะไม่ได้รับการยอมรับร่วมกันก็จะสูงขึ้น

3. ปัญหาความจำเพาะเจาะจงของข้อกำหนดในแผนงานและโครงการ หากข้อกำหนดเหล่านี้มีลักษณะกว้าง ๆ ก็จะได้รับขอมรับมากกว่า หากข้อกำหนดมีลักษณะเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ก็จะมีปัญหามากขึ้น

4. ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ควรตอบคำถามว่า นโยบายนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ และมีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้เกิดความสำเร็จ

วเรศ จันทรศร (2540, หน้า 169-170) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติดังนี้

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ เป็นปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยต่าง ๆ หลายปัจจัย นับตั้งแต่ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบายนั้น

2. ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการวัดความก้าวหน้า หรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ปัญหาในด้านการควบคุมจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับ 1) ความสามารถของหน่วยที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย 2) ความชัดเจนของกิจกรรม แผนงาน และโครงการที่ถูกแปลงมาจากนโยบาย และ 3) ความสามารถในการกำหนดภารกิจ ตลอดจนมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงานรวมหรือสอดคล้องกับแผนงานหรือโครงการ

3. ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสูงชันเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น

4. ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อย ๆ หลาย ๆ ประการ นับตั้งแต่ 1) ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว 2) ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือ พึ่งพา หรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ และ 3) ระดับของความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานร่วมกันได้

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญ เป็นปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาดังกล่าวอาจลุกลามส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้น โดยตรงก็ได้ ถ้าองค์กรหรือบุคคลสำคัญ ซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชนไม่ให้ความสนับสนุนทั้งในแง่

ของทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคในแง่ของการต่อต้านเต่างวหรือ คัดค้านนโยบายนั้น ๆ

โดยสรุป คือ การประเมินหรือการพิจารณาตัดสินระดับความสำเร็จของการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ ควรพิจารณาจากผลการปฏิบัติในระยะสั้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ของนโยบายเพียงใด และถ้าเป็นไปได้ก็จะต้องคิดถึงผลกระทบของนโยบายนั้นในระยะยาวขึ้นว่า สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้เพียงใด รวมตลอดถึงการวัดระดับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง และระดับของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ อนึ่งการประเมิน ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติสามารถทำได้ในระหว่างที่นโยบายนั้นยังอยู่

ในกระบวนการของการนำไปปฏิบัติในลักษณะของการประเมิน เพื่อหาทางแก้ปัญหา มากกว่าการประเมิน เพื่อให้รู้ผลทั้งหมดของนโยบาย แผนงานหรือโครงการ ซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลา รอจนกว่าข้อมูลทางด้านผลกระทบจะมีพร้อม

บทบาทของฝ่ายการเมือง มีความสำคัญมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบ ดูแล เอาใจใส่ ติดตามผลอย่างต่อเนื่องจากฝ่ายการเมือง หน่วยราชการต่าง ๆ ก็จะทำให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการนำไปปฏิบัติมากเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีผลทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ระบบราชการมักมีแนวโน้มที่จะเลือกนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติแต่เฉพาะนโยบาย ที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง ความร่วมมือของระบบราชการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกเหนือจากระบบราชการแล้ว ข้าราชการในฐานะบุคคลที่ถือได้ว่า มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลจากนโยบาย จะมีทั้งในแง่ของบุคคลและในฐานะกลุ่มในกระบวนการ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้รับบริการหรือผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นผู้ที่ติดต่อกับปฏิบัติสัมพันธ์กับข้าราชการในระดับล่าง โดยตรง บทบาทของผู้รับบริการหรือผู้ได้รับผลประโยชน์ หากมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม จะมีความสำคัญและส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก

ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติยังต้องการการสนับสนุนอย่างมากจากท้องถิ่น จากสื่อมวลชน จากกลุ่มพลัง จากผู้นำในชุมชน เพราะการสนับสนุนส่งเสริมจากท้องถิ่นจะเป็น ปัจจัยเสริมศักยภาพและความสามารถของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ความสำเร็จของการนำ นโยบายไปปฏิบัติยังขึ้นอยู่กับการมีมาตรการควบคุมดูแล การประเมินผล การกระตุ้นเสริมแรง ให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงานที่เหมาะสมและเป็นระบบ ซึ่งสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบ

ความสำเร็จได้นั้น จะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ประโยชน์ที่ได้รับจะอยู่กลุ่มเป้าหมาย ความชัดเจนของวัตถุประสงค์และเป้าหมายเป็นประเด็นที่สำคัญในการกำหนดภารกิจ

ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ อยุรยา (2555, หน้า 93-98) ได้กล่าวถึงปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้

ลักษณะของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่เด่นชัดจะมีปัญหาต่าง ๆ รวม 5 ด้านหลักด้วยกัน ซึ่งได้แก่ ปัญหาทางด้านสมรรถนะ ปัญหาทางการควบคุม ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลที่สำคัญ

1. ปัญหาทางด้านสมรรถนะ ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ไม่ว่าจะนโยบายนั้นจะเป็นประเภทใดก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า โดยส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสามารถในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้นได้มากน้อยแค่ไหน เพียงใด ดังนั้น ปัญหาหลักด้านหนึ่งของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จึงได้แก่ ปัญหาทางด้านสมรรถนะ ปัญหาในลักษณะดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใด ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยย่อยอีกหลาย ๆ ประการ นับตั้งแต่ปัจจัยทางด้านบุคลากร ปัจจัยทางด้านเงินทุน ปัจจัยทางด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิชาการหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น

1.1 ในด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคลากร ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหลายประการ ประการแรก นโยบายที่จะถูกนำไปปฏิบัตินั้น ต้องการบุคลากรจำนวนเท่าใด ต้องการบุคลากรประเภทใด และต้องการบุคลากรที่มีคุณสมบัติอย่างไร เงื่อนไขประการที่สอง บุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นมีอยู่แล้วในระบบราชการหรือไม่ หากมีอยู่แล้วบุคลากรเหล่านั้นมีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้หรือไม่ บุคลากรเหล่านั้นมีความยินดีหรือความตั้งใจที่จะมาร่วมเป็นผู้ปฏิบัติในนโยบายนั้นหรือไม่ หน่วยงานราชการที่มีบุคลากรเหล่านั้นอยู่ยินดีที่จะให้บุคลากรเหล่านั้นมาร่วมปฏิบัติในนโยบายนั้นหรือไม่ เงื่อนไขประการที่สาม หากไม่มีบุคลากรที่ต้องการเหล่านั้นอยู่ในระบบราชการหรือไม่พอ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสามารถหาบุคลากรจากภาคเอกชนได้หรือไม่ จะมีความสามารถหรือวิธีการดึงดูดบุคลากรเหล่านั้นได้ปฏิบัติงานในนโยบายหรือโครงการได้อย่างไร จะเห็นได้ว่าปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเกิดขึ้น ถ้าหากว่าไม่สามารถหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถได้อย่างทันท่วงทีและเพียงพอ

1.2 ในด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับเงินลงทุน ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากขึ้น หากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติถูกจำกัดโดยเงื่อนไขของการใช้เงินทุน

ซึ่งข้อจำกัดในการใช้เงินนั้นมีมากหรือมีระเบียบข้อบังคับไว้มากจนขาดความยืดหยุ่น ก็ยังเป็นการบั่นทอนสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติมากขึ้นเท่านั้น ในประการสำคัญ หากหน่วยปฏิบัติ มีความต้องการที่จะใช้เงินเพิ่มมากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้เป็นไปได้หรือไม่เพียงใดที่รัฐบาล หรือหน่วยงานจากส่วนกลางจะสามารถให้การตอบสนองได้ทันต่อเวลาหรือทันทั่วถึง หากไม่สามารถ ตอบสนองได้ ความล่าช้าในการปฏิบัติก็อาจจะเกิดขึ้น และอาจมีผลมาถึงความล้มเหลวในการนำ นโยบายไปปฏิบัติโดยส่วนรวมได้อีกด้วย

1.3 ในด้านปัจจัยที่เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้าน วิทยากรหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในนโยบาย ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะทวีมากขึ้น ถ้าหากหน่วย ที่รับผิดชอบไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอ หรือทันต่อเวลาในบางกรณี การปฏิบัติตามนโยบายนั้น มีลักษณะที่ต้องใช้วิทยากรหรือเทคโนโลยี เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ปัญหาทางด้านสมรรถนะจะมีมากยิ่งขึ้น ถ้าหากผู้ปฏิบัติขาดความรู้หรือความเข้าใจ ในเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในเรื่องนี้จะเห็นได้ว่า มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับปัจจัยทางด้านบุคลากร โดยตรง ดังที่ได้ระบุมาแล้ว ฉะนั้น ในภาพรวมอาจกล่าวได้ว่า ปัญหาทางด้านสมรรถนะของหน่วย ปฏิบัติจะมีมากขึ้น หากหน่วยนั้นขาดความพร้อมทางด้านบุคลากร เงินทุน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิทยากรหรือเทคโนโลยี ปัจจัยเหล่านั้นอาจจะส่งผล ทำให้เกิดความล้มเหลว ในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ (สุภชัย ยาวะประภาส, 2540, หน้า 102-105)

2. ปัญหาทางด้าน การควบคุม ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยส่วนหนึ่ง ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุม ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการวัดความก้าวหน้า หรือผลการปฏิบัติของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ มีผลงานเป็นจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายนั้น ขาดความสามารถที่จะทำการได้ผลหรือควบคุมผลงานของหน่วยปฏิบัติ ปัญหาทางด้าน การควบคุม จะมีมากหรือน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขต่าง ๆ หลายประการ

เงื่อนไขประการแรก ขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแปลงนโยบาย ว่าจะสามารถแปลงนโยบายนั้น ๆ ออกมาเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนงานหรือโครงการที่สอดคล้องกับ ความต้องการของนโยบายเพียงใด

เงื่อนไขประการที่สอง ขึ้นอยู่กับว่า กิจกรรมของนโยบาย แผนงาน หรือโครงการนั้น มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพียงใด

เงื่อนไขประการที่สาม ขึ้นอยู่กับการที่หน่วยปฏิบัติจะมีการกำหนดภารกิจ ตลอดจน มาตรฐานในการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติงาน รวมแผนงานหรือโครงการนั้น เพียงใด เงื่อนไขทั้งสามประการนั้นจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความสามารถในการควบคุม

หรือการวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานที่จะสามารถสนองต่อความต้องการของนโยบายได้ และในขณะเดียวกันก็จะมีผลโดยตรงต่อปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วย (วรเดช จันทรศร, 2540, หน้า 543)

3. ปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีสมรรถนะสูงเพียงใด ไม่ว่าผู้รับผิดชอบในนโยบายจะมีความสามารถในการควบคุมผลงานของหน่วยปฏิบัติภายใต้ระบบการวัดและติดตามผลที่สมบูรณ์เพียงใดก็ตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จไปไม่ได้ ถ้าหากปราศจากเสียง ซึ่งความร่วมมือจากสมาชิกทั้งหมดในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติ ในอีกส่วนหนึ่งปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสูงขึ้นเป็นอย่างมาก ถ้าสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยปฏิบัติไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากนโยบายนั้น ๆ

4. ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง ปัญหาหลักอีกด้านหนึ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็คือ ปัญหาด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาถึงปัญหาทางด้านนี้กล่าวได้ว่า เป็นการก้าวล้าไปจากขอบข่ายของปัญหาทางด้านสมรรถนะ ปัญหาทางการควบคุม และปัญหาทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของสมาชิกหรือหน่วยปฏิบัติในองค์กร ไปสู่ขอบข่ายของปัญหาที่เกิดขึ้นจากองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรอื่น ๆ ที่อาจจะเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยเช่นกัน การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมทางการเมือง ซึ่งเน้นการเผชิญหน้า การแสวงหาความสนับสนุน การเจรจาต่อรองในการจัดสรรทรัพยากรหรือผลประโยชน์ระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติภายใต้ความเข้าใจข้างต้น ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากเรื่องของอำนาจและความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติกับองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือปัจจัยย่อยหลาย ๆ ประการ นับตั้งแต่

4.1 ลักษณะของการติดต่อและความสัมพันธ์ที่หน่วยปฏิบัติมีกับหน่วยงานที่ควบคุมนโยบายดังกล่าว

4.2 ระดับความจำเป็นที่หน่วยปฏิบัติจะต้องแสวงหาความร่วมมือพึ่งพาหรือทำความตกลงกับหน่วยงานหลักอื่น ๆ

4.3 ระดับความเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยจะสามารถทำงานรวมกันได้

5. ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ นโยบายใดก็ตาม ถ้าหากปราศจากเสียง ซึ่งความสนับสนุนความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญแล้ว

ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติก็อาจจะเกิดขึ้นได้ ในบางกรณีปัญหาดังกล่าวอาจดูคลุมส่งผลไปถึงความล้มเหลวของนโยบายนั้นโดยตรงก็ได้ โดยนัยดังกล่าวความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กรหรือบุคคลสำคัญ ซึ่งได้แก่ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการระดับสูง ตลอดจนสื่อมวลชน จึงมีความสำคัญอย่างมากองค์กรหรือบุคคลสำคัญดังกล่าวอาจให้ความสนับสนุนทางการเมือง เงินทุน งบประมาณ ตลอดจนสร้างอุปสรรคต่อต้าน เตะถ่วงหรือคัดค้านได้ตลอดเวลา มากน้อยแตกต่างกันไปตามภาวะอำนาจและสถานการณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

ความเป็นมา

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เป็นนโยบายสำคัญระดับชาติตามแผนบูรณาการ การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย เพื่อเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งเป็นหลักประกันให้เด็กได้รับสิทธิด้านการอยู่รอด และการพัฒนาตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2558 เห็นชอบในหลักการ โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันพิจารณาหลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการดำเนินงานเป็นแนวทางในการทำงานที่ชัดเจนร่วมกัน โดยให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิดที่อยู่นอกระบบประกันสังคมที่เกิดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2559 ที่บิดาและมารดาหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสัญชาติไทย และอยู่ในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน คนละ 400 บาท ต่อเดือน เป็นเวลา 12 เดือน รัฐบาลให้กับมารดา หรือผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเด็กแรกเกิดเพื่อใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก เป็นการคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการพื้นฐานที่ช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพและมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย รวมทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสและช่องทางในการเข้าถึงบริการของรัฐ เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพด้วยการส่งต่อข้อมูลหญิงตั้งครรภ์ที่ขอรับสิทธิให้กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ทีมหมอครอบครัวและอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ลงพื้นที่เยี่ยมบ้านให้คำแนะนำดูแลสุขภาพแม่และเด็ก และติดตามพัฒนาการเด็ก รวมทั้งอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ในพื้นที่ให้การดูแลในมิติด้านสังคมอื่น ๆ เพื่อให้หญิงตั้งครรภ์และเด็กได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพ

ประโยชน์ที่จะได้รับ

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ถือเป็นสวัสดิการพื้นฐานในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านของไทย อาทิ จีน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ผลการศึกษาในหลาย

ประเทศทั่วโลก พบตรงกันว่า เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว จากการศึกษาของ ศ.ดร. เจมส์ เจ เฮกแมน นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล พบว่าการลงทุนในเด็กเล็กจะได้รับผลตอบแทนในระยะยาวกลับมา 7 เท่า และการลงทุนในกลุ่มเด็กเล็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากจนจะได้รับผลตอบแทนระยะยาวถึง 17 เท่า ดังนั้น การที่ประเทศไทยเห็นความสำคัญและลงทุนกับการพัฒนาเด็กแรกเกิดในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจนผ่านโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ย่อมเกิดผลตอบแทนต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่

1. ประโยชน์ต่อเด็ก: ผลการศึกษาในหลายประเทศ พบว่า เด็กแรกเกิดที่ได้รับเงินอุดหนุน จะได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับสามารถเข้าถึงบริการทางสาธารณสุขได้มากกว่า ได้รับสารอาหารที่ดีกว่า ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะส่งเสริมให้เด็กแรกเกิดและปฐมวัยมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในช่วงวัยอื่น ๆ ต่อไป และผลการศึกษา ยังพบด้วยว่า เด็กที่ได้รับเงินอุดหนุนในช่วงแรกเกิดจนถึง 6 ปี เมื่อเติบโตขึ้นถึงวัยเรียนก็จะมีระดับผลการเรียนที่ดีกว่าเด็กกลุ่มที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน

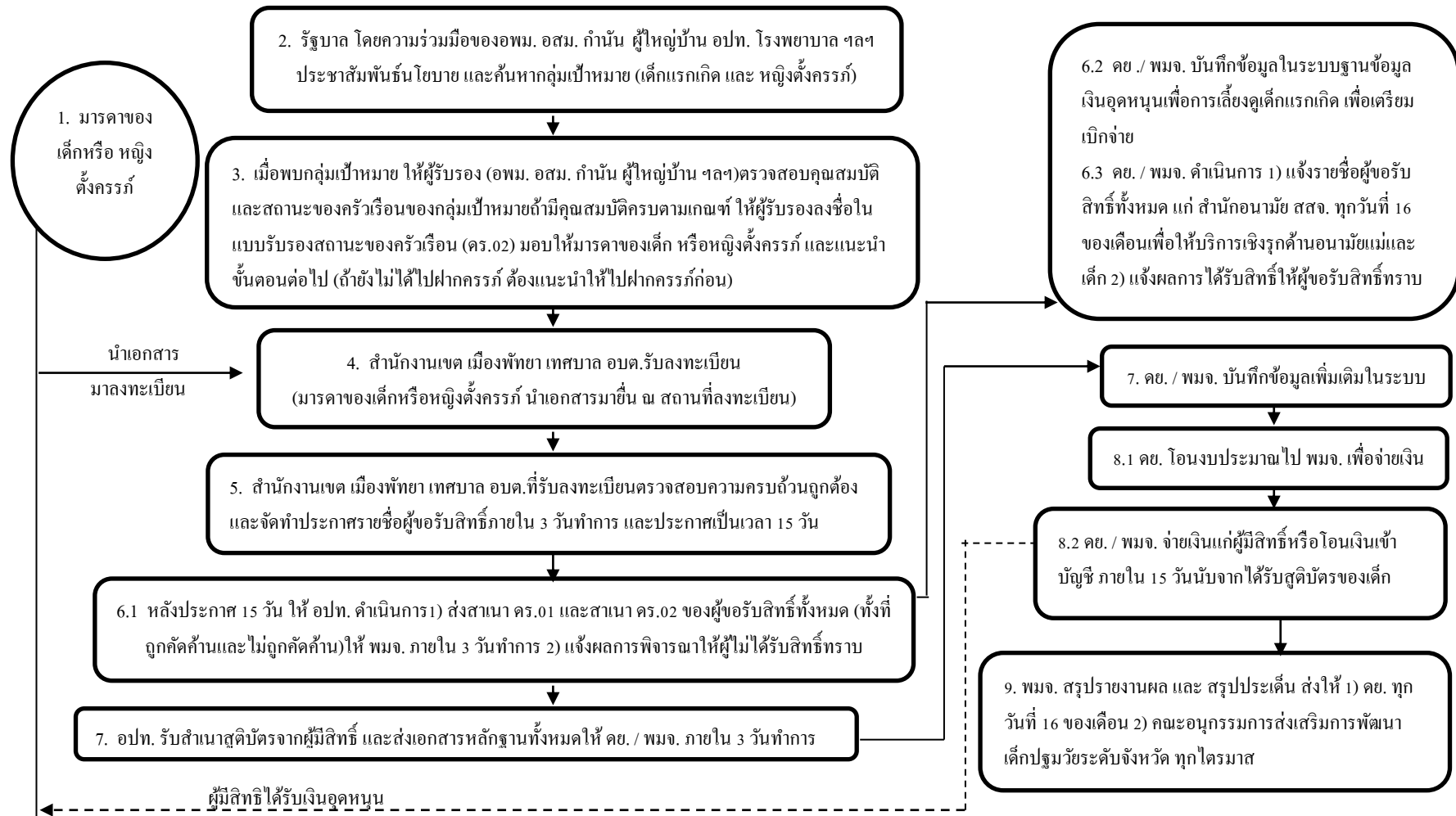
2. ประโยชน์ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก: เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จะช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลเด็ก รวมทั้งเปิดโอกาสให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้มากขึ้น ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. ประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ: เมื่อมีเด็กที่มีคุณภาพและผลการเรียนดีจากประโยชน์ที่ได้รับจากเงินอุดหนุนก็จะเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพ ช่วยสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นกำลังสำคัญและเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งในการร่วมพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต รวมทั้งยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในระยะยาวอีกด้วย

ผลสัมฤทธิ์และตัวชี้วัด: ร้อยละ 95 ของเด็กที่ได้รับจากโครงการ ฯ เด็กได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ และมีพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

กรมกิจการเด็กและเยาวชนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดทำระเบียบกรมกิจการเด็กและเยาวชนว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พ.ศ. 2558 ซึ่งสรุปหลักเกณฑ์ ขั้นตอนการดำเนินการได้ ดังนี้

ภาพที่ 4 ฟังลำดับขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงาน (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2558, หน้า 3)

หลักเกณฑ์ ขั้นตอนการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2559

1. เอกสารและแบบฟอร์มที่ใช้ประกอบการลงทะเบียน

- 1.1 ประกาศกรมกิจการเด็กและเยาวชน เรื่อง การลงทะเบียนขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
 - 1.2 แบบลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร.01)
 - 1.3 แบบรับรองสถานะของครัวเรือน (แบบ ดร.02)
 - 1.4 แบบใบสำคัญรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร.03)
 - 1.5 แบบรายงานการรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร.04)
 - 1.6 ประกาศองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง รายชื่อผู้ขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร.05)
 - 1.7 หนังสือขอส่งรายชื่อผู้ขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (กทม.) (แบบ ดร.06/1)
 - 1.8 หนังสือขอส่งรายชื่อผู้ขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (ต่างจังหวัด) (แบบ ดร.06/2)
 - 1.9 หนังสือขอแจ้งผลการได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (กทม.) (แบบ ดร.07/1)
 - 1.10 หนังสือขอแจ้งผลการได้รับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (ต่างจังหวัด) (แบบ ดร.07/2)
 - 1.11 หนังสือส่งเอกสารหลักฐานของผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (กทม.) (แบบ ดร.08/1)
 - 1.12 หนังสือส่งเอกสารหลักฐานของผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (ต่างจังหวัด) (แบบ ดร.08/2)
 - 1.13 หนังสือมอบอำนาจ
- ### 2. คุณสมบัติผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- 2.1 เด็กแรกเกิด:
 - 2.1.1 เกิดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2559
 - 2.1.2 มีสัญชาติไทย (บิดาและมารดา หรือบิดา หรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย)
 - 2.1.3 ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ เงินสงเคราะห์บุตรจากกองทุนประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ

หรือรัฐวิสาหกิจ และไม่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานสงเคราะห์ของรัฐ

2.2 หญิงตั้งครรภ์:

2.2.1 มีกำหนดคลอดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2559

2.2.2 อยู่ในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน

หญิงตั้งครรภ์สามารถขึ้นลงทะเบียนไว้ก่อนได้ ทั้งนี้ หากการคลอดบุตรในภายหลัง ไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2559 ให้ถือว่าสิทธิที่ลงทะเบียนไว้ถูกระงับไปโดยปริยาย

3. การประชาสัมพันธ์

กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดทำชุดการสื่อสารสำหรับใช้ในการประชาสัมพันธ์ โดยจัดส่งให้ทุกจังหวัดเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์โครงการ ประกอบด้วย 1) โปสเตอร์ 2) แผ่นพับ และ 3) คู่มือการดำเนินงาน

ทั้งนี้หน่วยงานที่ได้รับชุดการสื่อสารดังกล่าว สามารถผลิตสื่อประชาสัมพันธ์เพิ่มเองได้ โดยอาจปรับเปลี่ยนรูปแบบการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่และมีเนื้อหาความ ที่ถูกต้อง อาทิ วัน เวลา สถานที่รับลงทะเบียน โดยการประชาสัมพันธ์อาจใช้รูปแบบสื่อและช่องทาง ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย เช่น เสียงตามสาย วิทยุชุมชน หรือแจ้งในที่ประชุมหมู่บ้านหรือชุมชน

4. การค้นหากลุ่มเป้าหมายและการรับรองสถานะของครัวเรือน

ผู้รับผิดชอบ: อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ประธานชุมชนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล และอื่น ๆ

ระยะเวลาดำเนินการ: 15 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2559

4.1 การค้นหากลุ่มเป้าหมาย อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และสถานพยาบาลของรัฐ ประชาสัมพันธ์และค้นหากลุ่มเป้าหมายเพื่อเชิญชวนหญิงตั้งครรภ์ให้ฝากครรภ์อย่างรวดเร็วที่สุด และหากหญิงตั้งครรภ์มีคุณสมบัติที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ให้ออกเอกสารรับรองสถานะ ของครัวเรือน (แบบ ดร.02) ให้ หรือหญิงตั้งครรภ์ที่มีคุณสมบัติได้ทำการฝากครรภ์แล้วสามารถขึ้น ลงทะเบียนด้วยตนเองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามถิ่นที่อยู่ของผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำนักงานเขต ในกรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยาหรือเทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล

4.2 การรับรองสถานะของครัวเรือน ผู้รับรองสถานะของครัวเรือน หมายถึง ผู้ที่รับรองว่า ผู้ขอรับสิทธิมีสถานะครัวเรือนตรงตามเป้าหมายของโครงการ โดยให้การรับรองสถานะของครัวเรือน (แบบ คร.02) และให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้รับรองในการพิจารณารับรองในเอกสาร โดยเร็วที่สุด ซึ่งการรับรองสถานะครัวเรือนกำหนดให้มีผู้รับรอง 2 คน ดังนี้

ผู้รับรองคนที่ 1

1. กรุงเทพมหานคร: ประธานกรรมการชุมชน หรือหัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคมประจำสำนักงานเขต
2. เมืองพัทยา: ประธานชุมชน หรืออาสาสมัครสาธารณสุขเมืองพัทยา
3. เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล: อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)
4. บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ: เจ้าหน้าที่บ้านพักเด็ก และครอบครัวหรือเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์

ผู้รับรองคนที่ 2

1. กรุงเทพมหานคร: ผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
2. เมืองพัทยา: ปลัดเมืองพัทยา หรือรองปลัดเมืองพัทยาที่ได้รับมอบหมาย
3. เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล: ปลัดเทศบาลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ปลัดมอบหมายหรือกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน
4. บ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ: หัวหน้าบ้านพักเด็ก และครอบครัวหรือผู้ปกครองสถานสงเคราะห์

การพิจารณารับรองสถานะของครัวเรือนยากจนและครัวเรือนเสี่ยงต่อความยากจน

4.2.1 หลักเกณฑ์การพิจารณารายได้ให้พิจารณาจากรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน โดยให้นับรวมเด็กที่กำลังจะเกิดด้วย โดยมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 3,000 บาท ต่อคน ต่อเดือน หรือต่ำกว่า 36,000 บาท ต่อคน ต่อปี เป็นหลัก หากผู้รับรองพบว่าผู้ขอรับสิทธิมีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเกินกว่า 3,000 บาท ต่อคน ต่อเดือน ให้ถือว่าไม่มีสิทธิรับเงินอุดหนุน หากพิจารณาแล้ว พบว่า รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่ำกว่า 3,000 บาท ต่อคน ต่อเดือน หรือต่ำกว่า 36,000 บาท ต่อคน ต่อปี ให้พิจารณาข้อมูลสถานะของครัวเรือนร่วมด้วย

4.2.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาสถานะของครัวเรือน เนื่องจากรายได้ผันผวน หรือผู้ตอบไม่รู้ข้อมูลรายได้ชัดเจน หรือตั้งใจตอบผิดจากความจริงเพื่อรับประโยชน์จากรัฐ ทำให้การคาดประมาณว่าเป็นครัวเรือนยากจน โดยใช้รายได้อย่างเดียวอาจไม่ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง

ผู้รับรองจึงต้องพิจารณาว่าผู้ขอรับสิทธิมีสถานะของครัวเรือนที่ยากจนอย่างแท้จริง โดยพิจารณาเพิ่มเติมว่าต้องมี * ข้อเท็จจริงข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

4.2.2.1 ครอบครัวมีภาวะพึ่งพิง ได้แก่ ในครอบครัวมีคนพิการ หรือผู้สูงอายุ หรือเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี หรือคนว่างงาน อายุ 15-65 ปี หรือเป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว

4.2.2.2 สภาพที่อยู่อาศัย สภาพบ้านชำรุดทรุดโทรม บ้านทำจากวัสดุพื้นบ้าน เช่น ไม้ไผ่ ใบจาก หรือวัสดุเหลือใช้ หรืออยู่บ้านเช่า

4.2.2.3 ไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล รถปิกอัพ รถบรรทุกเล็ก รถตู้

4.2.2.4 เป็นเกษตรกรที่มีที่ดินทำกินไม่เกิน 1 ไร่

ในกรณีผู้ขอรับสิทธิที่มีคุณสมบัติ ประสบความยากลำบากในการหาผู้รับรองสถานะของครัวเรือน ขอความร่วมมือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำนวยความสะดวกในการจัดหาผู้รับรองสถานะของครัวเรือนให้กับผู้ขอรับสิทธิที่มีคุณสมบัติดังกล่าว

5. การรับลงทะเบียน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระยะเวลาดำเนินการ: 15 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2559

5.1 ระยะเวลาและสถานที่:

การลงทะเบียนตามระยะเวลาที่กำหนด: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
รับลงทะเบียนระหว่างวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 ณ ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) กรุงเทพมหานคร: ลงทะเบียน ณ สำนักงานเขต

2) เมืองพัทยา: ลงทะเบียน ณ ศาลาว่าการเมืองพัทยา

3) ต่างจังหวัด: ลงทะเบียน ณ สำนักงานเทศบาล หรือที่ทำการองค์การบริหาร

ส่วนตำบล

ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถอำนวยความสะดวกให้กับหญิงตั้งครรภ์ในการรับลงทะเบียนนอกที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เช่น การออกหน่วยเคลื่อนที่ การลงพื้นที่สำรวจกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น

การลงทะเบียนหลังเวลาที่กำหนด: การลงทะเบียนระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 กันยายน พ.ศ. 2559 สามารถยื่นเอกสารลงทะเบียนตามถิ่นที่อยู่ได้ ณ สถานที่ที่กำหนดดังนี้

1) กรุงเทพมหานคร: ลงทะเบียน ณ กรมกิจการเด็กและเยาวชน เลขที่ 618/1

ถนนนิคมมักกะสันเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

2) ต่างจังหวัด: ลงทะเบียน ณ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ซึ่งผู้ขอรับสิทธิมีถิ่นที่อยู่

การลงทะเบียนย้อนสิทธิ (หลังจากเด็กเกิดแล้ว): กรณีที่ผู้มิคุณสมบัติไม่ได้ยื่นลงทะเบียนระหว่างตั้งครรภ์โดยมีเหตุจำเป็น อนุโลมให้ยื่นลงทะเบียนตามถิ่นที่อยู่ได้ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ภายใน 30 กันยายน พ.ศ. 2559) โดยได้รับเงินย้อนหลังตั้งแต่เดือนที่เด็กเกิดจนครบ 12 เดือน ดังนี้

1) ระหว่างวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 ลงทะเบียนได้ที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2) ระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 กันยายน พ.ศ. 2559 ลงทะเบียนได้ที่กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

การลงทะเบียนโดยบิดาของเด็ก: กรณีที่มารดาของเด็กไม่สามารถยื่นลงทะเบียนได้ เนื่องจากเป็นบุคคลต่างด้าว หรือเป็นบุคคลไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร หรือเสียชีวิต อนุโลมให้บิดาของเด็กตามสูติบัตรผู้มีคุณสมบัติซึ่งมีสัญชาติไทยเท่านั้น สามารถยื่นลงทะเบียนแทนได้ตามถิ่นที่อยู่ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ภายใน 30 กันยายน พ.ศ. 2559) โดยได้รับเงินย้อนหลังตั้งแต่เดือนที่เด็กเกิดจนครบ 12 เดือน ดังนี้

1) ระหว่างวันที่ 15 กันยายน 2558 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2559 ลงทะเบียนได้ที่ทำการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

2) ระหว่างวันที่ 1 เมษายน-30 กันยายน พ.ศ. 2559 ลงทะเบียนได้ที่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

และให้ใช้เอกสารหลักฐานสำหรับการลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ (กรณีย้อนสิทธิ) ประกอบด้วย

1) เอกสารหลักฐานทั้งหมดเช่นเดียวกับมารดาของเด็กผู้มีคุณสมบัติตามแบบ คร.01

2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของบิดาเด็ก

3) สำเนาเอกสารยืนยันสถานะการเป็นบุคคลต่างด้าว หรือเป็นบุคคลไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร หรือยืนยันการเสียชีวิตของมารดาเด็กแล้วแต่กรณี

5.2 ขั้นตอนการลงทะเบียน:

5.2.1 ผู้รับรอง 2 คน รับรองสถานะของครัวเรือน (คร.02) ให้หญิงตั้งครรภ์ (หรือมารดาของเด็ก หรือบิดาของเด็กที่ลงทะเบียนแทน ในกรณีที่มารดาของเด็กไม่สามารถ

ลงทะเบียนได้ เนื่องจากมารดาเด็กเป็นบุคคลต่างด้าว หรือเป็นบุคคลไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร หรือเสียชีวิต) ที่มีคุณสมบัติตรงตามเป้าหมาย

5.2.2 หญิงตั้งครรภ์ (หรือมารดาของเด็ก หรือบิดาของเด็กที่ลงทะเบียนแทน ในกรณีที่มารดาของเด็กไม่สามารถลงทะเบียนได้ เนื่องจากมารดาเด็กเป็นบุคคลต่างด้าว หรือเป็นบุคคลไร้สถานะทางทะเบียนราษฎร หรือเสียชีวิต) ให้นำเอกสารไปยื่นลงทะเบียน ดังนี้

5.2.2.1 แบบลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ ฯ (แบบ คร.01)

5.2.2.2 แบบรับรองสถานะของครัวเรือน (แบบ คร.02) ที่ได้รับการรับรองแล้ว

5.2.2.3 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของหญิงตั้งครรภ์หรือบุตรอื่นที่ออก โดยหน่วยงานของรัฐ

5.2.2.4 สำเนาเอกสารการฝากครรภ์ หรือสำเนาสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก หน้า 1

5.2.2.5 สำเนาสูติบัตรเด็กแรกเกิด (ยื่นหลังคลอด)

5.2.2.6 สำเนาสมุดบัญชีธนาคารกรุงไทย (กรณีรับเงินผ่านบัญชีธนาคาร) สามารถใช้บัญชีธนาคารของผู้อื่นตามที่หญิงตั้งครรภ์ได้แสดงความจำนงมอบอำนาจไว้ได้

หมายเหตุ หลังจากคลอดบุตรแล้วต้องนำสำเนาสูติบัตรของเด็กมาขึ้นหรือส่งทางไปรษณีย์ให้หน่วยงานที่ได้ลงทะเบียนไว้ จึงถือว่าจะได้รับสิทธิ

6. การประกาศรายชื่อผู้ขอรับสิทธิ

6.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับลงทะเบียน (สำนักงานเขตเมืองพัทยา เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล) ตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของเอกสารและจัดทำประกาศรายชื่อผู้ขอรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ภายใน 3 วันทำการ หลังจากรับลงทะเบียนแล้ว

6.2 ปิดประกาศ ณ สถานที่สาธารณะในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างน้อย 3 แห่ง เช่น ที่ทำการ อปท. รพ.สต. พื้นที่ชุมชนหมู่บ้าน (ที่ทำการกำนัน/ ผู้ใหญ่บ้าน/ ศาลาประชาคม ฯลฯ) รวมทั้งให้ประกาศเผยแพร่บนเว็บไซต์ของ อปท. นั้น ๆ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 15 วัน

6.2.1 หากไม่มีผู้คัดค้าน ให้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด โดยมีเงื่อนไขต้องนำสำเนาสูติบัตรของเด็กแรกเกิดมาขึ้นหลังจากที่เด็กเกิดจึงจะได้รับเงิน

6.2.2 หากมีผู้คัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้อำนวยการเขต หรือนายกเมืองพัทยา หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการ ตรวจสอบและพิจารณาข้อเท็จจริง เมื่อพิจารณาแล้วและมีความเห็นสมควรให้ผู้ขอรับเงินอุดหนุน รายที่ถูกคัดค้านได้รับสิทธิให้ดำเนินการตามขั้นตอนได้ต่อไป

หมายเหตุ 1) กรณีผู้มีสิทธิอยู่ในความดูแลของบ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ และขอรับสิทธิหลังจากออกจากการดูแลของบ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐแล้ว ไม่ต้องปิดประกาศรายชื่อ

2) กรณีผู้ขอรับเงินอุดหนุนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (ขาดคุณสมบัติ หรือการคัดค้าน เป็นผล) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ขอรับเงินอุดหนุนรายดังกล่าว ได้รับทราบด้วย

7. การประสานและส่งต่อข้อมูล

7.1 การส่งข้อมูลผู้ขอรับสิทธิ: หลังจากปิดประกาศครบ 15 วันแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งข้อมูลโดยสรุปของผู้ขอรับสิทธิทั้งที่ถูกคัดค้านและไม่ถูกคัดค้านทุกราย ประกอบด้วย

7.1.1 แบบ ดร.06/1 หรือแบบ ดร.06/2

7.1.2 สำเนาแบบลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ (ดร.01) และสำเนาแบบรับรองสถานะของครัวเรือน (ดร.02)

7.1.2.1 ในกรุงเทพมหานคร ให้สำนักงานเขตส่งข้อมูลให้สำนักงานพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เพื่อรวบรวมส่งให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน

7.1.2.2 ต่างจังหวัด ให้เมืองพัทยา เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งข้อมูลให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

(สำหรับเอกสารหลักฐานประกอบการลงทะเบียนทั้งหมด ให้รวบรวมนำส่ง พร้อมกันหลังจากได้รับสำเนาสูติบัตรเด็กแรกเกิดแล้ว ตามแบบ ดร.08/1 หรือแบบ ดร.08/2)

7.2 การบันทึกข้อมูลในระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด: เมื่อกรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ได้รับแจ้งรายชื่อผู้ขอรับเงินอุดหนุนตามข้อ 7.1 แล้ว ให้บันทึกข้อมูลทุกรายลงในระบบ ฯ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลเข้าระบบ ฯ ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน โดยบันทึกข้อมูล ดังนี้

7.2.1 ข้อมูล ชื่อ-สกุล ของหญิงตั้งครรภ์ที่ขอรับสิทธิ

7.2.2 เลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก

7.2.3 กำหนดคลอด

7.2.4 ที่อยู่ปัจจุบัน

7.2.5 หมายเลขโทรศัพท์

ทั้งนี้ให้เจ้าหน้าที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตรวจสอบข้อมูลเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก จากระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุน

เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หากพบการลงทะเบียนช้าช้อนให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่รับ ลงทะเบียนล่าสุด เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อไป

7.3 การแจ้งผล: ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์จังหวัด

7.3.1 แจ้งข้อมูลที่บันทึกลงในระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
ไปยังสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด (ตามแต่กรณี) ทุกวันที่ 16
ของเดือน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการให้บริการเชิงรุกด้านอนามัยแม่และเด็ก
สำหรับผู้ที่มิสิทธิได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด โดยทีมหมอครอบครัวจะติดตาม
เยี่ยมบ้าน และดูแลหญิงตั้งครรภ์และเด็กแรกเกิดได้ตามมาตรฐาน

7.3.2 แจ้งผู้รับสิทธิทราบ ตามแบบ ดร.07/1 หรือ ดร.07/2

8. การส่งและบันทึกข้อมูลสูติบัตรและเอกสารเพิ่มเติมภายหลังการลงทะเบียน
หน่วยงานที่รับผิดชอบ: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระยะเวลาดำเนินการ: 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง 15 ตุลาคม พ.ศ. 2559

ผู้มีสิทธิ (ผ่านการปิดประกาศรายชื่อ 15 วัน) หลังจากคลอดบุตรภายในระยะเวลา
ที่กำหนด (บุตรที่เกิดระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2559)ให้นำสำเนาสูติบัตร
ไปยื่น ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ลงทะเบียนไว้ หรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ไปยังสถานที่
ลงทะเบียนไว้

หน่วยงานที่รับลงทะเบียน (สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น) เมื่อได้รับสำเนาสูติบัตรของเด็กแรกเกิดแล้ว ให้ส่งเอกสารประกอบการลงทะเบียน
ทั้งหมดของผู้มีสิทธิรายนั้น ๆ ภายใน 3 วันทำการ ได้แก่ แบบลงทะเบียนเพื่อขอรับสิทธิ ฯ (ดร.01)
ฉบับจริง แบบรับรองสถานะของครัวเรือน (ดร.02) ฉบับจริง สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ของผู้มีสิทธิ สำเนาเอกสารการฝากครรภ์หรือสำเนาสมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็ก หน้า 1
สำเนาสูติบัตรเด็ก สำเนาสมุดบัญชีธนาคารกรุงไทย (ถ้ามี) เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ดังนี้

1. สำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร ส่งเอกสารประกอบการลงทะเบียนทั้งหมด
ของผู้มีสิทธิส่งไปยังกรมกิจการเด็กและเยาวชน

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล)
ส่งเอกสารประกอบการลงทะเบียนทั้งหมดของผู้มีสิทธิส่งไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์จังหวัด

เจ้าหน้าที่กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บันทึกข้อมูลสูติบัตรเด็กแรกเกิดเพิ่มเติมในข้อมูลของผู้มีสิทธิแต่ละรายในระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

หมายเหตุ 1) หากในการลงทะเบียนครั้งแรกไม่ได้แจ้งช่องทางการรับเงินไว้ สามารถแจ้งและนำเอกสารมายื่นเพิ่มเติม ณ สถานที่ ๆ ลงทะเบียนไว้ พร้อมการยื่นสำเนาสูติบัตรได้

2) เอกสารที่สามารถยื่นเพิ่มเติมหลังจากลงทะเบียนเมื่อเด็กเกิด ได้แก่

สำเนาสูติบัตรของเด็ก

สำเนาสมุดบัญชีธนาคารกรุงไทย

หนังสือมอบอำนาจการรับเงิน (กรณีมอบอำนาจ ให้ยื่นเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่ หนังสือมอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ)

9. การโอนงบประมาณและการจ่ายเงิน

9.1 การโอนงบประมาณ: เมื่อกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้รับข้อมูลแล้ว ให้ดำเนินการโอนงบประมาณไปยังสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ดำเนินการจ่ายเงินให้ผู้มีสิทธิ โดยการจ่ายเป็นเงินสดหรือ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย ต่อไป

9.2 การจ่ายเงินให้ผู้มีสิทธิ

9.2.1 ผู้จ่ายเงิน

9.2.1.1 ในกรุงเทพมหานคร: กรมกิจการเด็กและเยาวชนเป็นผู้จ่ายเงินให้กับผู้มีสิทธิ

9.2.1.2 ในต่างจังหวัด: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้จ่ายเงินให้กับผู้มีสิทธิ

9.2.2 วิธีการจ่ายเงิน

9.2.2.1 จ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้มีสิทธิ หรือผู้รับมอบอำนาจ ณ กรมกิจการเด็กและเยาวชนหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

9.2.2.2 โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารผู้มีสิทธิ หรือบัญชีธนาคารที่ผู้มีสิทธิแจ้งไว้ในแบบลงทะเบียนขอรับสิทธิ (แบบ ดร.01) โดยใช้บัญชีธนาคารกรุงไทยเท่านั้น

9.2.2.3 ผู้มีสิทธิ สามารถเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทยได้ โดยไม่ต้องมีเงินนำฝาก เริ่มต้น (เปิดบัญชี 0 บาท) โดยนำหนังสือตามแบบ ดร.07/1 หรือ ดร.07/2 ไปแสดงกับธนาคารกรุงไทยสำหรับประกอบการเปิดบัญชีเพื่อการนี้ (การเปิดบัญชี 0 บาท ใช้ได้เฉพาะผู้มีสิทธิที่ปรากฏชื่อในแบบ ดร.07/1 หรือ ดร.07/2 เท่านั้น หากผู้มีสิทธิประสงค์จะให้โอนเงินเข้าบัญชี

ธนาคารของผู้อื่น ต้องเป็นบัญชีธนาคารกรุงไทย หรือเปิดบัญชีใหม่ตามระบบของธนาคารกรุงไทยต่อไป)

9.2.3 หลักฐานแสดงการจ่ายเงิน

9.2.3.1 กรณีรับเงินด้วยตนเอง: ใช้ใบสำคัญรับเงิน (แบบ ดร.03) เป็นเอกสารประกอบการรับเงิน

9.2.3.2 กรณีรับเงินผ่านบัญชีธนาคารกรุงไทย: ใช้ใบรับฝากเงินสด (Pay in slip) เป็นเอกสารประกอบการรับเงิน

9.2.4 กำหนดวันจ่ายเงิน

กรมกิจการเด็กและเยาวชน และสำนักพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จ่ายเงินโดยโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย หรือจ่ายเงินตามช่องทางที่มีสิทธิแจ้งความประสงค์ในแบบลงทะเบียนขอรับสิทธิเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร.01) โดยกำหนด การจ่าย ดังนี้

9.2.4.1 เดือนแรกที่เด็กเกิด: กำหนดให้จ่ายเงินโดยเร็ว ภายในไม่เกิน 15 วันทำการ หลังจากได้รับสำเนาสูติบัตรและเอกสารครบถ้วน

9.2.4.2 เดือนที่ 2-12: กำหนดให้จ่ายเงินภายใน ไม่เกินวันที่ 10 ของเดือน
หมายเหตุ การมอบอำนาจให้ผู้อื่นรับเงินแทน: ให้ยื่นหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของทั้งผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ และเอกสารประกอบการลงทะเบียน (หรืออาจนำมายื่นภายหลังพร้อมสำเนาสูติบัตรของเด็ก)

9.3 การติดตามการเบิกจ่ายเงิน: กรณีที่มีสิทธิ/ ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจไม่มารับเงินขาดการติดต่อโดยไม่แจ้งสาเหตุให้ทราบที่มีใช้การสิ้นสุดสิทธิ เช่น อาจมีสาเหตุเนื่องจากย้ายที่อยู่ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตรวจสอบและแจ้งให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินในระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดทุกเดือน เพื่อให้การเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

9.4 การระงับสิทธิ: นอกจากการระงับการจ่ายเงินเมื่อสิ้นสุดสิทธิแล้ว (จ่ายครบ 12 เดือนแล้ว) ให้ระงับการจ่ายเงิน ณ วันที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรู้ ในกรณีดังต่อไปนี้

9.4.1 เด็กตาย

9.4.2 เด็กเข้ารับการดูแลในสถานสงเคราะห์ของรัฐ

9.4.3 ให้ข้อมูลเท็จ

กรณีที่มีสิทธิอยู่ในความดูแลของบ้านพักเด็กและครอบครัว หรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ สามารถขอรับสิทธิได้ตามหลักเกณฑ์ โดยจะได้รับเงินเฉพาะเดือนที่ไม่ได้อยู่ในการดูแลของบ้านพักเด็กและครอบครัวหรือสถานสงเคราะห์ของรัฐ

10. การรายงานและการติดตามประเมินผล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด กรมกิจการเด็กและเยาวชน คณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับจังหวัด และกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ระยะเวลาดำเนินการ: ตลอดช่วงการดำเนินการ

10.1 การรายงานผล: ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

10.1.1 รายงานผลตามแบบรายงานการรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (แบบ ดร. 04) ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ภายในวันที่ 16 ของทุกเดือน

10.1.2 รายงานต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับจังหวัด ทุกไตรมาส โดยบรรจุเข้าเป็นวาระเสนอเพื่อทราบหรือเพื่อพิจารณาแล้วแต่กรณี

10.2 การติดตามประเมินผล: การติดตามและประเมินผลของโครงการ

ในด้านประสิทธิภาพของกระบวนการทำงาน จะดำเนินการโดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน โดยจะพิจารณาแนวทางการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อนำมาสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยการประเมินด้านประสิทธิภาพของโครงการนี้ จะมีดัชนีชี้วัด อาทิ

10.2.1 จำนวนและสัดส่วนหญิงตั้งครรภ์ที่อยู่ในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนเสี่ยงต่อความยากจนที่เข้าร่วมโครงการ โดยแยกแต่ละพื้นที่

10.2.2 ระยะเวลาดำเนินการทั้งหมดของผู้ปฏิบัติงาน ตั้งแต่เริ่มกระบวนการจนกลุ่มเป้าหมายได้รับเงิน

10.2.3 การจ่ายเงินอุดหนุนมีความตรงต่อเวลาหรือไม่ และมีการจ่ายเงินเต็มจำนวนหรือไม่

จากข้อมูลเบื้องต้นดังกล่าวจะนำไปสู่แนวทางการปรับปรุงการทำงานของเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

สำหรับการติดตามและประเมินผลภายนอกถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการนั้น จะดำเนินการโดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ร่วมกับสถาบันวิจัยในต่างประเทศ

ที่มีประสบการณ์ในการประเมินผลโครงการเงินอุดหนุนเด็กเล็กในหลายประเทศทั่วโลก โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผลจากการติดตามและประเมินผลภายนอกนี้จะเป็นหลักฐานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่การตัดสินใจเชิงนโยบายในการขยายโครงการนี้ต่อไปในอนาคต

11. ช่องทางร้องเรียนและเสนอแนะ

11.1 การร้องเรียนและเสนอแนะ: ผู้มีสิทธิและประชาชนทั่วไปสามารถร้องเรียนและเสนอแนะการดำเนินงาน ผ่านช่องทางดังต่อไปนี้

11.1.1 กรมกิจการเด็กและเยาวชน เลขที่ 618/1 ถนนนิคมมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทร 0 2255 5850 ต่อ 149, 192 หรือ 0 2651 6532 หรือเว็บไซต์ www.dcy.go.th

11.1.2 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

11.1.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: สำนักงานเขต เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

11.1.4 ศูนย์ช่วยเหลือสังคม OSCC โทร. 1300 ตลอด 24 ชั่วโมง

11.1.5 ศูนย์ดำรงธรรม โทร. 1567

เมื่อหน่วยรับร้องเรียน ตามข้อ 3) 4) และ 5) ได้รับข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะแล้ว ให้ประสานข้อมูลไปยังกรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อบันทึกข้อมูลในระบบฐานข้อมูลเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และดำเนินการตามแต่กรณีต่อไป

11.2 การพิจารณาข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะ: ให้ใช้กลไกคณะอนุกรรมการประสานและส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย คณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยกรุงเทพมหานคร และคณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับจังหวัด เป็นกลไกในการประสานงาน ตลอดจนพิจารณาข้อร้องเรียนและข้อเสนอแนะ รวมทั้งการติดตามประเมินผลเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้งในระดับนโยบายและในระดับพื้นที่ ดังนี้

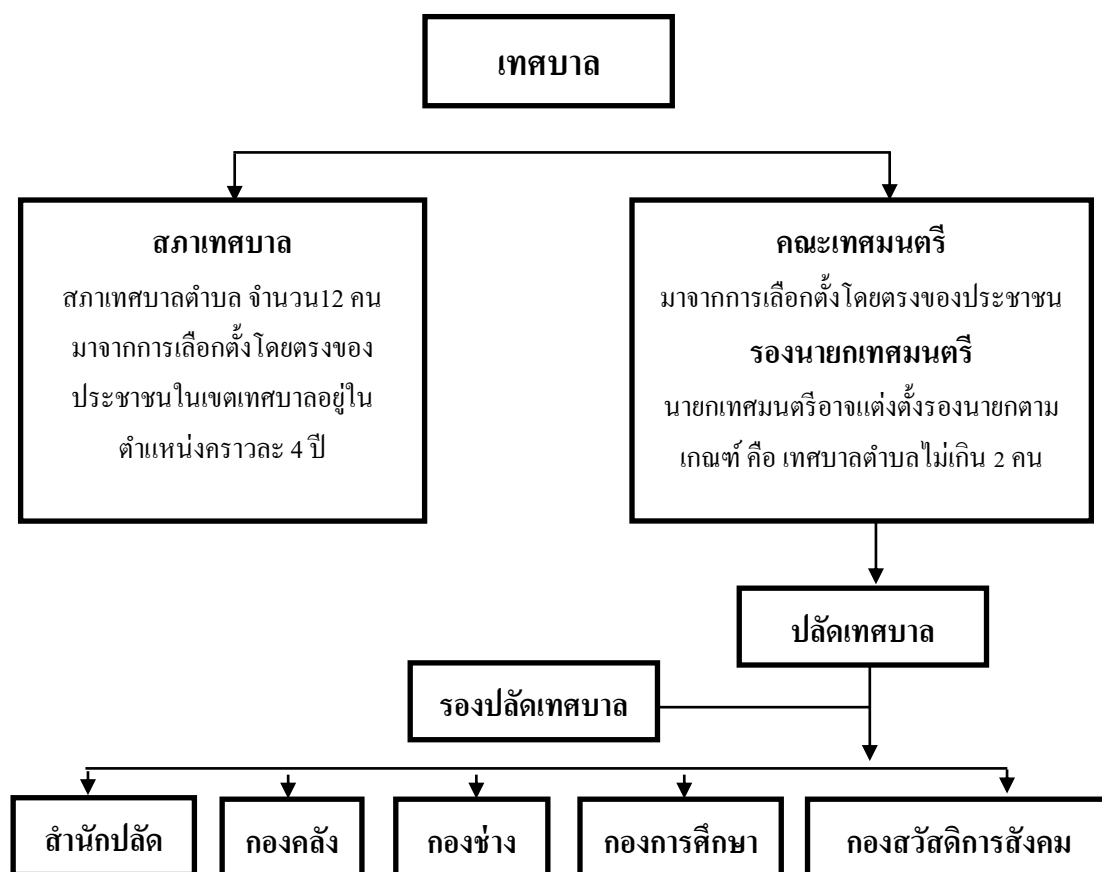
กรุงเทพมหานคร ให้สำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานครนำเสนอคณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยกรุงเทพมหานคร

ต่างจังหวัด ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นำเสนอคณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาทุก 3 เดือน และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลตำบลสองสสิ่ง

ตำบลสองสสิ่ง มีประชากรทั้งหมด 5,636 คน 2,333 ครัวเรือน แยกเป็นชาย 2,739 คน หญิง 2,897 คน ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ย 114 คน/ ตารางกิโลเมตร แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น 8 หมู่บ้าน (ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย, 2559)

เทศบาลตำบลสองสสิ่ง เป็นเทศบาลตำบลขนาดเล็ก โครงสร้างของเทศบาล ประกอบด้วย นายกเทศมนตรีสภาเทศบาล และพนักงานเทศบาล โดยจะมีนายกเทศมนตรีทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร และปลัดเทศบาลทำหน้าที่ฝ่ายปกครองบังคับบัญชาพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นฝ่ายข้าราชการประจำ โดยน่านโยบายของคณะเทศมนตรีไปปฏิบัติภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย เทศบาลตำบลสองสสิ่ง แบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 หน่วยงาน คือ สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา และกองสวัสดิการสังคม (เทศบาลตำบลสองสสิ่ง, 2558) ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 โครงสร้างของเทศบาลตำบลสองสสิ่ง (เทศบาลตำบลสองสสิ่ง, 2558)

วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลสองสสิ่ง

เราจะเป็นองค์กรภาครัฐในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจด้วยการบริหารจัดการที่ดี โปร่งใส ตรวจสอบได้

อำนาจหน้าที่ของเทศบาล

อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาลและแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2556 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2556)

1. มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

1.1 เทศบาลตำบล

- 1.1.1 รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 1.1.2 ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- 1.1.3 รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

1.1.4 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

1.1.5 ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

1.1.6 ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

1.1.7 ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ

1.1.8 บำรุงศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

1.1.9 หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

1.2 เทศบาลเมือง

มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลตำบลตามข้อ 1.1-1.9 และมีหน้าที่เพิ่มอีก ดังนี้

1.2.1 ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

1.2.2 ให้มีโรงฆ่าสัตว์

1.2.3 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้

1.2.4 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

1.2.5 ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ

1.2.6 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

1.2.7 ให้มีการดำเนินการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

1.3 เทศบาลนคร

มีหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองตามข้อ 1.1-1.16 และมีหน้าที่เพิ่มอีก ดังนี้

1.3.1 ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

- 1.3.2 กิจกรรมอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
 - 1.3.3 การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น
 - 1.3.4 จัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
 - 1.3.5 จัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
 - 1.3.6 การวางผังเมืองและการควบคุมการก่อสร้าง
 - 1.3.7 การส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว
2. มีหน้าที่อาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้
- 2.1 เทศบาลตำบล
 - 2.1.1 ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
 - 2.1.2 ให้มีโรงฆ่าสัตว์
 - 2.1.3 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 - 2.1.4 ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
 - 2.1.5 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
 - 2.1.6 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
 - 2.1.7 ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - 2.1.8 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
 - 2.1.9 เทศพาณิชย์
 - 2.2 เทศบาลเมือง
 - 2.2.1 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 - 2.2.2 ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
 - 2.2.3 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
 - 2.2.4 ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก
 - 2.2.5 ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล
 - 2.2.6 ให้มีการสาธารณสุข
 - 2.2.7 จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
 - 2.2.8 จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา
 - 2.2.9 ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษาและพลศึกษา
 - 2.2.10 ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
 - 2.2.11 ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม และรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

2.2.12 เทศพาณิชย์

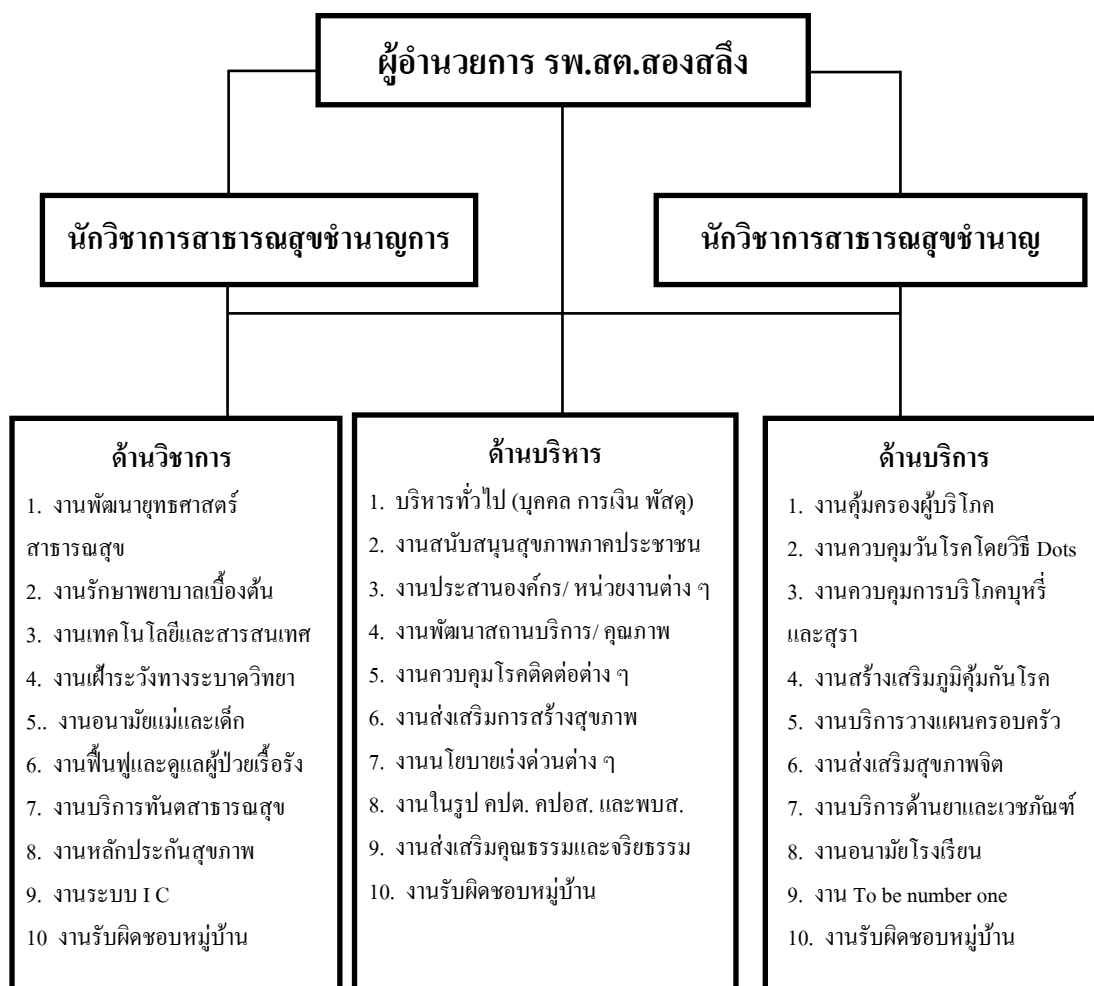
2.3 เทศบาลนคร

อาจจัดทำกิจการอื่น ๆ เช่นเดียวกับเทศบาลเมืองตามข้อ 2.2.1-2.2.12

ข้อมูลของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลสองสลึง เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลขนาดกลาง ประชากร 3,000-7,000 คน ซึ่งเป็นหน่วยบริการด้านหน้าของกระทรวงสาธารณสุขที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนมากที่สุด มีหน้าที่ในการดูแลประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เข้าถึงสุขภาพและสุขภาพที่ดี (กาย ใจ สังคม และสิ่งแวดล้อม) โดยมุ่งเน้นการจัดบริการเชิงรุกทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขของพื้นที่ ด้วยการประสานความร่วมมือกับชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ในลักษณะของการเป็นภาคีร่วม หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดระบบการดูแลสุขภาพของชุมชน อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองด้านสุขภาพได้ในที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดระบบสุขภาพแนวใหม่ตามทิศทางของการปฏิรูประบบสุขภาพและการกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านสุขภาพ (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, 2558)

โครงสร้างการบริหารงานโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง ประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุดของโรงพยาบาลนักวิชาการสาธารณสุข ซึ่งจะทำหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพควบคุมป้องกันโรค ไม่นับลูกจ้างที่จ้างมาเพื่อสนับสนุนการทำงาน (ทำความสะอาด, กรอกข้อมูล ฯลฯ) ดังภาพที่ 6 โครงสร้างของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง

ภาพที่ 6 โครงสร้างของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, 2558)

เป้าหมายของการจัดบริการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล(Goals)

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีเป้าหมายของการดูแลสุขภาพให้กับประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบทุกช่วงวัยที่ครอบคลุมทั้งกลุ่มป่วย กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มปกติ โดยการจัดให้มีบริการทั้งบริการใน รพ.สต. บริการในชุมชน และบริการในบ้าน เพื่อให้เกิดการดูแลสุขภาพให้แก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน แบบครบวงจรต่อเนื่อง และเป็นองค์รวม ทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการรักษา ซึ่งจะเป็นการนำมาซึ่งความสามารถในการพึ่งตนเองในการดูแลสุขภาพ (ความสามารถในการดูแลสุขภาพของตนเอง ไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยโดยไม่จำเป็น อันจะเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการดูแลระบบสุขภาพของรัฐในระยะยาว) ของทั้งระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว และชุมชน อันเป็นเป้าหมายสูงสุด

ของการจัดระบบสุขภาพที่มีคุณภาพประสิทธิภาพ มีความยั่งยืนสอดคล้องกับสภาพการณ์
ของปัญหาสุขภาพ ปัญหาสาธารณสุข และบริบทของแต่ละพื้นที่

ขอบเขตการดำเนินงานของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีขอบเขตการดำเนินการบริการสาธารณสุขผสมผสาน
ทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ
รวมทั้งการจัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ ทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคมในพื้นที่
ที่รับผิดชอบ โดยมีจุดเน้นดังนี้

1. ดำเนินการเชิงรุก โดยมุ่งเข้าหาประชาชนและชุมชน เพื่อการสร้างสุขภาพเป็นหลัก
รวมทั้งมุ่งจัดการกับปัจจัยเสี่ยงที่เป็นต้นเหตุของปัญหาสุขภาพ
2. บริการอย่างต่อเนื่อง สามารถให้คำปรึกษาและส่งต่อผู้ป่วยได้ตลอดเวลา โดยสามารถ
ปรึกษาแพทย์ในโรงพยาบาลที่เลี้ยง หรือส่งต่อผู้ป่วยได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ อาจมีบริการเตียงนอน
เพื่อสังเกตอาการโดยไม่รับผู้ป่วยไว้นอนค้างคืน และหากมีกรณีฉุกเฉินก็มีระบบบริการการแพทย์
ฉุกเฉินเพื่อออกไปรับผู้ป่วยและให้การปฐมพยาบาลก่อนส่งต่อ
3. มีความเชื่อมโยงและมีส่วนร่วม โดยมีความเชื่อมโยงกับบริการสุขภาพในระดับอื่น
ในการดูแลผู้ป่วยรายกรณีอย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในการดำเนินงาน
ของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อมรรัตน์ ผิวทอง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง “การนำนโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ:
กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาทจังหวัดชัยนาท” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการนำ
นโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการ
คาราวานแก็งนไปปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ คณะทำงานในองค์กร การบริหารงานอำเภอเมือง
จังหวัดชัยนาท ตามคำสั่งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน ที่ 26/2548 และตามคำสั่ง
ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน ที่ 36/2547 มีหน้าที่ในการกลั่นกรองข้อมูล (Verify)
ของผู้จดทะเบียนจำนวน 10 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก วิเคราะห์ข้อมูล
ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท สามารถปฏิบัติงานตาม โครงการคาราวาน
แก็งนได้ประสบความสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายของกรมการปกครอง ปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ
40.00 ของจำนวนผู้จดทะเบียนทั้งหมดในจังหวัดชัยนาท ซึ่งความสำเร็จของการดำเนินงาน
อยู่ที่ปัจจัย 3 ประการ คือ ด้านงบประมาณ พบว่า มีความเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่แล้ว

เป็นอย่างดี อีกทั้งคณะทำงานในองค์กรการบริหารงานอำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ได้มีการจัดทำ แผนงาน/ โครงการในการดำเนินการช่วยเหลือประชาชนอย่างเป็นระบบ สามารถติดตามประเมินผล การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนได้อย่างเป็นระบบ และที่สำคัญประธาน คณะกรรมการบริหาร ฯ (นายอำเภอเมืองชัยนาท) มีภาวะความเป็นผู้นำสูง สามารถสร้างความร่วมมือ จากหน่วยงานต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีและจริงใจทุ่มเทในการปฏิบัติงานการให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ประชาชนผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนอย่างจริงจัง จึงทำให้การดำเนินงาน ให้ความช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่ก็ยังพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ในการปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหาความยากจน คือ นโยบายโครงการการวางแผนงานไม่มีความชัดเจน การสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ มีจำนวนน้อย อีกทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีจำนวน ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการให้ความช่วยเหลือประชาชน และที่สำคัญ คือ ขาดการมีส่วนร่วม ของประชาชน และการขาดจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ศิริพร เขียวไสว (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี” การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลจากการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังยางจังหวัดสุพรรณบุรี และศึกษาปัจจัยที่มีผล ต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ดำเนินโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) จำนวน 98 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน One-way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลจากการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยด้านมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย, ทรัพยากร, การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบายไป ปฏิบัติ ลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง, ทักษะคติของผู้ปฏิบัติงาน มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ และสามารถอธิบายความสำเร็จของการนำโครงการไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) สถานภาพบุคคลที่แตกต่างกัน ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายทรัพยากร, การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบายไป ปฏิบัติ, ลักษณะขององค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง, ทักษะคติของผู้ปฏิบัติงาน

รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร อบต. จำนวน 6 คน เจ้าหน้าที่ใน อบต. 104 คน และประชาชนในเขต อบต. 396 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อถือได้ และแบบสัมภาษณ์ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

บพิธ รัตนบุรี (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One stop service) ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพฯ” การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษานโยบายและสาระสำคัญเกี่ยวกับการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหม ไปปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จสำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ และ 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมไปปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้ขอรับบริการ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และใช้แบบสะดวก (Convenience sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นอกจากนี้ ได้มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานเขตสายไหม จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างาน ณ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2 คน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเขตสายไหม และสมาชิกสภาเขตสายไหม 2 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างคำถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาความ (Description method) สำหรับแบบสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะ (Logical analysis)

ผลการศึกษารูปได้ดังต่อไปนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ประชาชนผู้ขอรับบริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง และมาขอรับบริการในเรื่องทำบัตรประจำตัวประชาชนมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ทำงานเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร และมีหน้าที่ด้านการทะเบียนมากที่สุด ความคิดเห็นของประชาชนผู้ขอรับบริการและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One stop service) ไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยในภาพรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง เมื่อพิจารณาผลเป็นรายปัจจัย พบว่ามี 4 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ และปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงานปฏิบัติอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการและการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองอยู่ในระดับความสำเร็จน้อย

พัชราภรณ์ อินทะนาถ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายทางด้านสตรีขององค์กรพัฒนาเอกชนไปปฏิบัติในจังหวัดเชียงใหม่” การศึกษาเรื่องปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายทางด้านสตรีขององค์กรพัฒนาเอกชนไปปฏิบัติในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการนำนโยบายทางด้านสตรีขององค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ขัดขวางความสัมฤทธิ์ของการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ และ 3) เพื่อนำเสนอมาตรการที่เหมาะสมและเป็นไปได้ในการป้องกันแก้ไขประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ องค์กรพัฒนาเอกชน (อพช.) ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสตรี 10 หน่วยงานในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ศูนย์สตรีศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่องค์กร TRAFCORD หน่วยประสานงานเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ภาคเหนือตอนบนประเทศไทย มูลนิธิเพื่อนหญิงจังหวัดเชียงใหม่ มูลนิธิส่งเสริมโอกาสผู้หญิงจังหวัดเชียงใหม่ โครงการเพื่อสตรีและเยาวชนเชียงใหม่ โครงการสตรีต้านเอดส์ มูลนิธิผู้หญิง กฎหมาย และการพัฒนาชนบท ศูนย์ Save life เชียงใหม่ สมาคมผู้หญิงกฎหมายและการพัฒนาแห่งเอเชียแปซิฟิก ศูนย์ประสานงานและพิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี จังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างกับผู้รับผิดชอบโดยตรง ทั้งในระดับปฏิบัติการและระดับนโยบายของแต่ละกิจกรรมหรือโครงการ จำนวนทั้งสิ้น 16 คน รวมทั้งรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในและภายนอกต่างล้วนแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการได้ ซึ่งปัจจัยภายในที่ถือได้วก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติมากที่สุดอันดับหนึ่ง คือ ปัจจัยทางด้านบุคลากร ในส่วนของปัจจัยทางด้านงบประมาณขององค์กร ปัจจัยทางด้านนโยบายขององค์กร และปัจจัยด้านโครงสร้างของหน่วยงาน ถือได้ว่าปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางความสำเร็จของโครงการมากตามลำดับ สำหรับปัจจัยภายนอกที่ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจและการยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยอื่น ๆ อันได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อของกลุ่มเป้าหมาย และภาษาในกรณีที่เป็นชาวต่างด้าวในส่วนของปัจจัยทางด้านความร่วมมือจากบุคคลหรือสังคม และระหว่างเจ้าหน้าที่ต่างหน่วยงาน และความสัมพันธ์ทางอำนาจกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ไม่ถือได้วก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติแต่อย่างใด

อิทธิชัย สีดำ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ 2) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ 3) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ (ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี) และ 4) เพื่อหาข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการนำนโยบายการแก้ไขความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายปกครอง จำนวน 373 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม

จากการศึกษาวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุดจะได้ ดังนี้ ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านลักษณะของนโยบาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่าง ๆ ที่นำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ด้านภาวะผู้นำ ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านการคำนึงถึงวัฒนธรรมอัตลักษณ์ของพื้นที่ ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่าง ๆ ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านความเพียงพอของทรัพยากร 2) ระดับความคิดเห็นของข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหาร และข้าราชการฝ่ายปกครองในจังหวัดปัตตานีต่อสภาพสถานการณ์ในปัจจุบันภายหลังการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มาปฏิบัติอยู่ในระดับสูง

เมื่อแยกเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุด จะได้ดังนี้ ด้านเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของประชาชน 3) ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติทุกด้าน ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกด้าน

ธนภัทร โคตรสิงห์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ และ 2) ศึกษาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตของนโยบายโฉนดชุมชนและเงื่อนไขที่ส่งผลให้ชุมชนสหกรณ์บ้านคลองโยง จำกัด และชุมชนสหกรณ์การเกษตร โฉนดชุมชนบ้านป่าซาง จำกัด ได้รับโฉนดชุมชน การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ประกอบด้วย คณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชนคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลืองาน คณะกรรมการประสานงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานโฉนดชุมชน ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลที่ดินของชุมชนกลุ่มเป้าหมาย และสมาชิกในชุมชนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับโฉนดชุมชน จากการศึกษาสามารถสรุปกระบวนการนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติได้เป็น 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การกำหนดผู้รับผิดชอบนโยบาย การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ การสร้างการยอมรับในนโยบาย การดำเนินงานเพื่อจัดให้มีโฉนดชุมชนและการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน โดยพบว่าเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตของนโยบายโฉนดชุมชน แบ่งเป็น 6 ด้าน 19 เงื่อนไข ประกอบด้วย 1) ด้านเนื้อหาสาระของนโยบาย มี 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของนโยบายและความชัดเจนในเนื้อหาของนโยบาย 2) ด้านสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มี 2 เงื่อนไข ได้แก่ โครงสร้างในการดำเนินงานนโยบายโฉนดชุมชน และทรัพยากรในการดำเนินงานนโยบายโฉนดชุมชน 3) ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลที่ดิน มี 3 เงื่อนไข ได้แก่ กฎระเบียบกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทักษะคติของผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและความร่วมมือในการดำเนินงานโฉนดชุมชนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4) ด้านพฤติกรรมผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ มี 4 เงื่อนไข ได้แก่ การยอมรับปฏิบัติตามนโยบาย การหลีกเลี่ยงการนำนโยบายไปปฏิบัติ การถ่วงเวลาและการยึดถือกฎหมายแบบกีดกัน 5) ด้านการเมืองและระบบราชการ มี 5 เงื่อนไข ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดนโยบาย ระบบราชการและกระบวนการทางกฎหมาย การเปลี่ยนแปลงรัฐบาล อำนาจทางการเมืองและผลประโยชน์ และสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และ 6) ด้านกลุ่มเป้าหมายของนโยบาย มี 3 เงื่อนไข ได้แก่ ประเภทและลักษณะที่ดินของชุมชน ความพร้อมของชุมชน และการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่วนเงื่อนไขที่ส่งผลให้ชุมชนได้รับโฉนดชุมชน พบว่า มี 5 เงื่อนไข ได้แก่ การต่อสู้อย่างยาวนาน

เรื่องสิทธิในที่ดินทำกินของชุมชนการมีสมาชิกในชุมชนที่เข้มแข็ง การเข้าร่วมกับเครือข่ายปฏิรูปที่ดินแห่งประเทศไทยเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย การมีหน่วยงานรองรับสิทธิ์การใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมาย และการหนุนช่วยจากนักวิชาการ

สุวัฒน์ อินทรประไพ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์” การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ในด้านเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการรักษาอุทยาน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 392 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่า 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบโดยการทดสอบค่า (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษา พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 3.70 อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 3.75 การมีส่วนร่วมด้านอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและคิดเป็นร้อยละ 3.68 การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการคุ้มครองดูแลและรักษาสัตว์ป่าคิดเป็นร้อยละ 3.65 การมีส่วนร่วมของประชาชนทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของประชาชนต่อการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในความคิดเห็นการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษา ด้านทรัพยากรน้ำ โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 3.68 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นการมีส่วนร่วมด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วมในความคิดเห็นการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษา ด้านป่าไม้โดยภาพรวมส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 3.75 อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวนและร้อยละ

ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วม ในความคิดเห็นการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ในการคุ้มครองดูแลและรักษาด้านสัตว์ป่า โดยภาพรวมกลุ่มประชาชนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 3.65 อยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นการมีส่วนร่วมด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในด้านเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติ โดยรวมทั้งหมดไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ประณายชัย รั้งยี, เสน่ห์ จุ้ยโต และชินรัตน์ สมสืบ (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและนำเสนอแนวทางการปรับปรุงการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติของสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวนทั้งสิ้น 1,230 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ จำนวน 302 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จและปัจจัยที่มีผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเท่ากับ 0.98 และด้านปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จของการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติ มีความสำเร็จอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีม การตั้งใจ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วม และความผูกพันและการยอมรับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ปัญหาการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติ มี 4 ประการ ได้แก่ ผู้บริหารขาดภาวะผู้นำ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานยังมีไม่เพียงพอ บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และปัญหาด้านนโยบายการพัฒนาสังคม แนวทางการปรับปรุงการนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติมี 4 ประการ ได้แก่ ควรพัฒนาผู้บริหารให้มีภาวะผู้นำ

แบบธรรมาภิบาล ควรพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ควรสร้างขวัญและกำลังใจบุคลากร โดยการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างยุติธรรม และมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาสังคม กำหนดแนวปฏิบัติตามนโยบายที่ชัดเจน

ฉัตรชัย มลิทอง (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาการนำนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ไปปฏิบัติ ในบริษัททริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการนำนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ไปปฏิบัติ ในบริษัททริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี 2) ข้อเสนอแนะการนำนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ไปปฏิบัติ ในบริษัททริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงาน อายุงานในการดำรงตำแหน่งนั้น ไม่น้อยกว่า 1 ปี ในบริษัททริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี จำนวน 10 คน จากพนักงานทั้งหมด 74 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structured interview) ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่กันยายน พ.ศ. 2556 ถึงตุลาคม พ.ศ. 2556 และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content validity) สรุปความตามประเด็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า เรื่องการกำหนดแนวทางการทำงานของพนักงานบริษัททริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี ผู้ให้ข้อมูลบอกถึงการกำหนดแนวทางการทำงานของพนักงาน เนื่องจากต้นทุนในด้านค่าแรงของพนักงานเพิ่มขึ้น บริษัทจึงลดต้นทุนด้านค่าแรงโดยลดจำนวนชั่วโมงโอที และเพิ่มรายได้จากยอดขายที่บริษัทกำหนดเพิ่มขึ้น หลังจากนำนโยบายมาใช้ พนักงานจึงได้รับผลกระทบ เนื่องจากพนักงานไม่เพียงพอกับงานขยายฐานลูกค้าและบริษัทไม่มีนโยบายรับพนักงานเพิ่ม ในส่วนนี้ผู้ให้ข้อมูลจึงใช้มาตรการในการสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงาน โดยเพิ่มค่าคอมมิชชั่น และค่า Support รวมทั้งเงินโบนัสและเงินปันผลที่เพิ่มขึ้นเป็น 1.5-2 เท่าของเงินเดือน เพื่อให้พนักงานมีความรู้สึกผูกพันและการยอมรับในการที่บริษัทนำนโยบายมาใช้ ส่วนบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมในการนำนโยบายมาใช้นั้น ไม่ได้มีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ส่วนกลาง บริษัทใหญ่เป็นผู้กำหนด จึงไม่มีผลกระทบส่วนข้อเสนอแนะในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น จากผลกระทบในเรื่องการกำหนดแนวทางการทำงานของพนักงานข้อเสนอแนะส่วนใหญ่คิดว่า ควรสรรหาบุคลากรเพื่อรองรับเป้าหมายบริษัท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยวิธีการวิจัยดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยเป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสังเกต (Observation) และวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) เพื่อให้ได้มุมมองของผู้เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ในการศึกษาวิจัยได้แบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 แบบ ประกอบด้วย

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Documentary research) เป็นการศึกษาวิจัยเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการบทความรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. การศึกษาข้อมูลจากภาคสนาม (Field research) เป็นการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย บุคลากรและผู้นำชุมชนของตำบลสองสลึง ในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ จำนวน 10 คน ประกอบด้วย

1. เทศบาลตำบลสองสลึง จำนวน 3 คน ได้แก่
 - 1.1 รองปลัดเทศบาลตำบลสองสลึง
 - 1.2 รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม
 - 1.3 อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง จำนวน 3 คน ได้แก่
 - 2.1 ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง
 - 2.2 นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

2.3 อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

3. ผู้นำชุมชน จำนวน 4 คน ได้แก่

3.1 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1

3.2 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2

3.3 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5

3.4 ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6

โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1. เป็นผู้ได้รับมอบหมายตามหนังสือสั่งการกรมกิจการเด็กและเยาวชนในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. เป็นผู้ที่รับผิดชอบในโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในพื้นที่โดยตรง

3. เป็นผู้ปฏิบัติงานหรืออยู่ในพื้นที่ตั้งแต่เริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ 15 กันยายน พ.ศ.

2558 เป็นต้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) มีรายละเอียดดังนี้

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีเพียงพอ

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกันในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความครบถ้วนความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์เอกลักษณ์ ฌ์ฤทธิ์	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์กาญจนา บุญยัง	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. นายปรมินทร์ แสงศักดิ์สิทธิ์ารถ รองปลัดเทศบาลตำบลสองสสิ่ง

จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญแนะนำ โดยผู้วิจัยยึดหลักความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ ซึ่งมีปัจจัยสำคัญยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลมี 4 ประการ ดังนี้

1. ความถูกต้องเที่ยงตรงของวิธีการจัดเก็บข้อมูล
2. ความเชื่อถือได้ของแหล่งข้อมูล
3. ความครบถ้วนและความทันสมัยของข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ตามหลักการข้างต้นดังนี้

1. ความถูกต้องเที่ยงตรงของวิธีการจัดเก็บข้อมูล

1.1 การเลือกตัวอย่าง ได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแหล่งข้อมูลที่เที่ยงตรง

โดยเป็นผู้รับผิดชอบโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

1.2 ขนาดของตัวอย่าง หรือจำนวนตัวอย่างได้กำหนดไว้อย่างเหมาะสม โดยมีตัวแทนจากทุกกลุ่มเป้าหมายที่รับผิดชอบโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และมีจำนวนที่เหมาะสมเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

1.3 เครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทาง ดังนี้

1.3.1 การสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง ได้สร้างแบบสัมภาษณ์ให้มีคำตอบที่สมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.2 การกรอกแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้จัดทำทดสอบแบบสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมายเพื่อ

1.3.2.1 ตรวจสอบข้อคำถามว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในคำถามตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้หรือไม่ หากผู้ตอบไม่เข้าใจคำถามหรือเข้าใจผิดจะทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่มีเที่ยงตรง ไม่น่าเชื่อถือ

1.3.2.2 ตรวจสอบความสัมพันธ์ของคำถามตั้งแต่คำถามข้อแรกจนถึงข้อสุดท้าย มีความสัมพันธ์กันหรือไม่

1.3.2.3 ทดสอบเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง

1.3.2.4 การปรับปรุงแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างให้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยได้ดำเนินการตาม 1.3.2.1, 1.3.2.2, 1.3.2.3 ข้างต้น ได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงเพื่อให้ได้แนวคำถามที่สมบูรณ์ถูกต้องและเชื่อถือได้

2. ความเชื่อถือได้ของแหล่งข้อมูล

ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นผู้รับผิดชอบในโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดในพื้นที่โดยตรง

3. ความทันสมัยของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้ดำเนินการจัดเก็บ เป็นช่วงเวลาที่มีการปฏิบัติงานตามโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด โดยผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีความสำคัญยิ่งต่อความเที่ยงตรงเชื่อถือได้ของข้อมูล โดยเฉพาะการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้างของแหล่งข้อมูลบุคคลสำคัญทุกประเด็นอย่างละเอียด ไม่มีการตัดข้อความเนื้อหาของแหล่งข้อมูลหรือทำเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรงที่สุด

โดยนำหลักการตรวจสอบข้อมูลแบบ “Triangulation” หรือที่ สุภาภรณ์ จันทวานิช (2553, หน้า 128) เรียกว่า การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า หลักของการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า คือ การไม่เชื่อว่าแหล่งข้อมูลแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่ได้มาตั้งแต่แรกเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้ นักวิจัยจำเป็นต้องแสวงหาความเป็นไปได้ว่ายังมีแหล่งอื่นใดอีกบ้าง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว จะนำข้อมูลดังกล่าวมาตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) โดยใช้การตรวจสอบข้อมูลสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) เป็นการตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลในด้านเวลา สถานที่ และบุคคล เพื่อพิจารณาว่า ถ้าเก็บข้อมูลต่างเวลา ต่างสถานที่ และผู้ให้ข้อมูลต่างคน จะยังได้ข้อมูลเหมือนเดิมหรือไม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการบทความรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
2. เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย บุคลากรและผู้นำชุมชนในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ จำนวน 10 คน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - 2.1 ขอนหนังสือจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา ถึงบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรในการศึกษาเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และรายละเอียดของการดำเนินการเก็บข้อมูล และขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้
 - 2.2 มีการนัดหมายขอเข้าพบและสัมภาษณ์เพื่อขอข้อมูลเชิงลึก ขณะทำการสัมภาษณ์จะขออนุญาตบันทึกผลการสัมภาษณ์และบันทึกลงในเครื่องบันทึกเสียง โดยอาจมีการบันทึกภาพเพื่อเป็นข้อมูลประกอบ
 - 2.3 ระยะเวลาในการสัมภาษณ์อยู่ในช่วง 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง
 - 2.4 เมื่อสัมภาษณ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และจากเครื่องบันทึกเสียงมาสรุปสาระสำคัญ ตรวจสอบความสมบูรณ์ และอาจเก็บข้อมูลเสริมในส่วนที่ขาดความสมบูรณ์ เพื่อให้ได้เนื้อหาตรงตามขอบเขตด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้
 - 2.5 แจ้งให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ทุกคนทราบว่า การให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นการปกปิดชื่อของผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ความมั่นใจในเรื่องการรักษาความลับแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์ และในการอ้างที่มาของข้อมูลในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะไม่อ้างชื่อของผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยตรง และเทปบันทึกการสัมภาษณ์จะถูกเก็บทิ้งเมื่อสิ้นสุดการทำวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากนั้นสรุปความตามประเด็นสำคัญให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอผลข้อมูลในรูปความเรียงตามวัตถุประสงค์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน: กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง” โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย บุคลากรและผู้นำชุมชน ในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติจำนวน 10 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนและบุคลากรทุกท่านมีความเห็นตรงกันว่า นโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานเป็นแนวทางเดียวกันที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับครอบครัวที่มีฐานะยากจน แต่มีบางส่วนที่มีความเห็นแตกต่างตรงคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ เช่น เกิดความสับสนระหว่างคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุน คือ ครอบครัวที่เลี้ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจน และคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิทำให้เด็กและครอบครัวที่จะได้รับเงินอุดหนุนเหมือนถูกคัดรอนจากสิทธิตรงนี้ และสุดท้ายการกำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิทำให้บางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวยากจน ดังต่อไปนี้

“นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ”(ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“นโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกภาคส่วน อาจจะมีสับสนตรงคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุน คือ ครอบครัวที่เลี้ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจน นอกนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ทุกอย่าง”(ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“เป็นนโยบายที่มีความถูกต้องชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกส่วนงานอย่างชัดเจน” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“เป็นโครงการที่มีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ตรงตามวัตถุประสงค์เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับครอบครัวที่มีฐานะยากจน” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“นโยบายมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติอย่างครอบคลุม แต่ติดตรงคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิจากโครงการ ฯ นี้ โดยตนมองว่าสิทธิที่เด็กและครอบครัวจะได้รับเหมือนถูกลิดรอนไปเยอะจากคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิครั้งนี้” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงานที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ แต่มีนิตินตรงคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ คือ กำหนดคุณสมบัติจนบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวก็ยากจน ทำให้บางครั้งกลับมองว่ากำหนดคุณสมบัติตรงนี้มากเกินไป” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงาน” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนในแต่ละหน่วยงานและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน” (ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“โครงการมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีมาตรฐานในการทำงานเป็นแนวทางเดียวกัน” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“นโยบายเงินอุดหนุนมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันในการทำงาน” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

2. ทรัพยากร

ผลการศึกษาพบว่า ด้านบุคลากรมีจำนวนที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยสำนักงานเทศบาลมีเจ้าหน้าที่กองสวัสดิการสังคม จำนวน 3 คน และอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) หมู่บ้านละ 2 คน คอยช่วยปฏิบัติงาน ส่วนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) หมู่บ้านละ 15-17 คน (ขึ้นอยู่กับขนาดของพื้นที่) คอยช่วยปฏิบัติงานและผู้นำชุมชน ประกอบด้วย ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ละ 2 คน รวมผู้นำชุมชนหมู่บ้านละ 3 คน ในการปฏิบัติงาน, ด้านระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสมในการลงพื้นที่และประชาสัมพันธ์เพื่อหา

กลุ่มเป้าหมาย, ด้านวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน โดยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลมีทีมหมอครอบครัวสำหรับลงพื้นที่อยู่แล้ว และด้านงบประมาณ คือ ไม่ได้งบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในการดำเนินโครงการ โดยให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเองตามความเหมาะสมในแต่ละบริบทของพื้นที่ เช่น เทศบาลได้จัดเตรียมแผ่นประชาสัมพันธ์ตามจุดต่าง ๆ ที่สำคัญ รถวีงประชาสัมพันธ์ภายในตำบล และแผ่นพับไว้สำหรับแจกกลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้

“จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ มีอย่างเพียงพอและเหมาะสมในการปฏิบัติงาน แต่โครงการนี้ไม่มีงบประมาณให้กับหน่วยงานในการปฏิบัติงาน เช่น การลงพื้นที่หากกลุ่มเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงาน ต้องขอให้เทศบาลจัดเตรียมให้หมด ทั้งแผ่นประชาสัมพันธ์ รถวีง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย ส่วนจำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“จำนวนบุคลากรระยะเวลาและวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน แต่ไม่มีงบประมาณให้ในการปฏิบัติงาน เช่น การลงพื้นที่ การประชาสัมพันธ์ ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก จัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้งบให้” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“เทศบาลจัดเตรียมให้หมด เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ตามหมู่บ้านและจุดสำคัญ ๆ แผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย และรถวีงประชาสัมพันธ์ เพราะโครงการนี้ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลาง ส่วนจำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ไม่มีงบประมาณสำหรับปฏิบัติงานตามโครงการ ทางเทศบาลได้ดำเนินการเองตามความเหมาะสมของบริบทพื้นที่ ในส่วนของจำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการค้นหากลุ่มเป้าหมาย โดยให้เทศบาลดำเนินการเองตามความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ รถวีง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนของจำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน เพราะทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอกรอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้วตามแผนงานที่วางไว้ แต่ในส่วนของบุคลากร ระยะเวลาในการดำเนินงาน และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอ ทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน แต่ไม่มีงบประมาณจากส่วนกลางในการดำเนินงาน ซึ่งก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการแต่อย่างใด เพราะทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอกรอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้ว เพียงแต่มีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นมาอีกก็เท่านั้นเอง” (ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอในการทำงาน แต่ไม่มีงบประมาณให้ในการดำเนินงาน ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้ลงไป เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการทำงาน แต่ในส่วนของบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอในการทำงาน” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมน่านโยบายไปปฏิบัติ

ผลการศึกษาพบว่า มีการสื่อสารข้อความได้ชัดเจนถูกต้อง ทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกันในการน่านโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ โดยมีเทศบาลที่เป็นหน่วยงานหลักในการจัดประชุมชี้แจง เพื่อทำความเข้าใจ และได้ถ่ายทอดให้กับบุคลากร ผู้นำชุมชนทุกคนก่อนที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติ ส่วนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลก็ได้จัดประชุมชี้แจงให้กับบุคคลที่ได้รับมอบหมายเช่นกัน หากเกิดความไม่เข้าใจหรือสงสัยก็สามารถปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ดังต่อไปนี้

“มีการพูดคุยและสื่อสารกันตลอด ทำให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน มีการปฏิบัติงานตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกอย่าง โดยมีเทศบาลคอยให้คำปรึกษาอีกที” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“เทศบาลได้ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจก่อนที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมีเทศบาลคอยเป็นที่เลี้ยง” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“มีการพูดคุยสื่อสารกันอย่างชัดเจนทุกครั้ง และทุกคนมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเทศบาลจะเป็นหน่วยงานหลักในการชี้แจง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“มีการสร้างความเข้าใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และมีการสื่อสารเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หากเกิดความไม่เข้าใจหรือสงสัยก็สามารถปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนถึงทิศทางการปฏิบัติงาน” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ทางเทศบาลจะส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและประชุมเพื่อทำความเข้าใจทุกครั้งก่อนที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และได้ถ่ายทอดให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะทำให้โครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“หลังจากที่ได้รับนโยบายมาจะมีการประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกันทุกครั้ง เพื่อที่จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติให้เหมือนกัน” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“เมื่อได้รับนโยบายจากส่วนกลางมาจะมีการประชุมหรืออบรมเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกคน เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการ และการที่ส่วนกลางได้มอบหมายให้ปฏิบัติ เพื่อให้ทุกคนจะได้มีแนวทางเดียวกันในการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ” (ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“หลังจากที่ได้รับการอบรมชี้แจงจากส่วนกลางและการถ่ายทอดจากเทศบาลก็มีการพูดคุยกับอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) ทุกคน เพื่อให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้ประชุมชี้แจงกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกคน เพื่อให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

4. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างของสำนักงานเทศบาลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน บุคลากรทุกคนมีความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับ

มอบหมาย โดยปฏิบัติงานตามสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นระบบ และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น ดังต่อไปนี้

“หน่วยงานทุกหน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และทุกคนที่ปฏิบัติงานก็มีความรู้ความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้การทำงานราบรื่นและมีลำดับขั้นตอนของโครงสร้างที่ชัดเจน โดยเฉพาะผู้ปฏิบัติงานที่ได้ผ่านการทำความเข้าใจชี้แจงมาก่อน จึงทำให้เกิดความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“หน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้เจ้าหน้าที่ พนักงานสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“โครงสร้างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย และทุก ๆ คนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ยิ้มแย้มแจ่มใส ใส่ใจงานที่ทำ มีความรู้ความสามารถทุกคน” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ความรู้ความสามารถของบุคลากรและความสัมพันธ์มีผลต่อการขับเคลื่อนโครงการให้สำเร็จ” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ทุกหน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน เป็นไปตามสายงานตามความรับผิดชอบของตนเอง ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อไม่ว่าจะเป็นเทศบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และผู้นำชุมชน” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน ปฏิบัติงานตามสายงาน ตามความรับผิดชอบของตนเองที่ได้รับมอบหมาย และทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน ทุกคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติตามสายการบังคับบัญชา ในส่วนด้านความสัมพันธ์ก็ไม่มีปัญหา เพราะทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี” (ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“โครงสร้างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“โครงสร้างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย ทุกคนมีความรู้ความสารถในการทำงาน และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นด้วยและสนับสนุนการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติอย่างเต็มที่ โดยมอบหมายให้กองสวัสดิการสังคมรับผิดชอบโครงการโดยตรง และประสานงานกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ผู้นำชุมชนทุกท่าน ให้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเคร่งครัด แต่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ให้อุดหนุนเงินแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือนนั้น ไม่เพียงพอ เนื่องจากในยุคปัจจุบันที่ค่าครองชีพแพง แต่ก็สามารถบรรเทาความเดือดร้อนได้เพียงชั่วขณะหนึ่งสำหรับครอบครัวที่ยากจน ดังต่อไปนี้

“ผู้บริหารในท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำชุมชน เห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าส่วนกลางเงินอุดหนุนให้แค่ 400 บาท ต่อเดือน เป็นเวลาเพียงหนึ่งปี แต่ก็ถือว่าช่วยเหลือครอบครัวที่เดือดร้อนได้เป็นอย่างดีในขณะนั้น” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ผู้บริหารในท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ ซึ่งเงินอุดหนุนเด็ก 400 บาท ต่อเดือน อาจไม่เพียงพอกับยุคปัจจุบันที่มีค่าครองชีพแพง แต่มีค่าสำหรับครอบครัวที่ยากจน” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ทำให้โครงการเดินหน้าต่อเนื่อง แต่คิดว่าเงินอุดหนุนเด็ก 400 บาท ต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูในยุคที่ค่าครองชีพแพง” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นความสำคัญกับโครงการนี้เป็นอย่างมาก มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะได้รับเงินอุดหนุนในครอบครัวที่ยากจนรายละ 400 บาท ต่อเดือนก็ตาม แต่ก็ถือว่าช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“โครงการนี้เกี่ยวกับสิทธิของประชาชน ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน คิดว่าในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันคงไม่เพียงพอ” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ผู้บริหารในท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำชุมชน เห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน จะเป็นจำนวนเงินที่ไม่มาก แต่ก็สามารถ

ช่วยบรรเทาความเดือนร้อนสำหรับครอบครัวที่ยากจนได้” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ผู้บริหารท้องถิ่น รวมไปถึงผู้นำชุมชน เห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ ไม่มีใครไม่เห็นด้วยเลย แต่คิดว่าเงินอุดหนุน 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพ ในยุคปัจจุบันนี้ แต่ก็สามารถช่วยที่จะช่วยเหลือเด็กที่เกิดในครอบครัวยากจนได้” (นักวิชาการ สาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นด้วยกับโครงการและสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ แต่สำหรับตนคิดว่าเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน ไม่เพียงพอเป็นอย่างมาก ในยุคที่ข้าวของแพง แต่เงินจำนวนนี้ก็บรรเทาความเดือนร้อนของครอบครัวยากจนได้เป็นอย่างดี” (ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสสิ่ง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นด้วยและสนับสนุนอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าเงินที่ได้รับรายละ 400 บาท ต่อเดือน จะเป็นจำนวนที่ไม่มาก แต่ก็ถือว่าช่วยบรรเทาความเดือนร้อนได้” (อาสาสมัครพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นด้วยกับโครงการ แต่เงินที่ได้รับรายละ 400 บาท ต่อเดือน ไม่เพียงพอกับยุคที่ข้าวของแพง แต่ก็บรรเทาบรรเทาความเดือนร้อนได้” (อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

6. ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานได้แสดงออกถึงความกระตือรือร้นและมีความตั้งใจ ในการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติเป็นอย่างดี โดยมีการวางแผน การทำงานเพื่อ ไม่ให้เกิดการเกี่ยงงานกันทำ และทุกคนทำตามหน้าที่ที่ได้รับหมาย ดังต่อไปนี้

“ทุกคนตั้งใจในการทำงาน เต็มที่ในการทำงาน เพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ทุก ๆ คน มีความตั้งใจในการทำงานเป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นที่ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“พนักงาน เจ้าหน้าที่ ผู้นำทุกคน มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อให้งานออกมาดี และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ทุกคนที่ได้รับมอบหมายในการทำงานมีความตั้งใจและพยายามที่จะช่วยกันให้โครงการ ประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ผู้ปฏิบัติงานมีความตั้งใจในการทำงานเป็นอย่างดีตามที่ได้รับมอบหมาย” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“บุคลากรทุกคน รวมไปถึงผู้นำชุมชน ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการวางแผนการทำงานเป็นอย่างดี ทำให้งานออกมาตามที่กำหนดไว้” (ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่มีเกี่ยงงานกันทำ” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

“ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและมีความกระตือรือร้น” (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า ปัญหาอุปสรรคการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ มีปัญหา 2 ประการ ดังนี้

1. งบประมาณในการดำเนินงาน

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเอง ตามความเหมาะสมในแต่ละบริบทของพื้นที่ เช่น ค่าใช้จ่ายในลงพื้นที่เพื่อค้นหากลุ่มเป้าหมายและเอกสารที่ใช้สำหรับประชาสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

“ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากโครงการนี้ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลาง เทศบาลจัดเตรียมให้หมดตามที่ได้กล่าวไว้ และทางผู้นำชุมชนเองก็ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจากการลงพื้นที่หากกลุ่มเป้าหมายเองตามที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน โดยให้เทศบาลต้องดำเนินการเอง เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ รถวีง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก็เป็นความรับผิดชอบของเทศบาลเอง จึงทำให้บางครั้งการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง มีสะดุดบ้าง เพราะต้องรอการเบิกจ่าย” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ งบประมาณในการดำเนินงาน เนื่องจากส่วนกลางไม่มีงบประมาณสนับสนุน และทางเทศบาลเองก็ไม่ได้ตั้งงบไว้สำหรับนโยบายนี้ จึงทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง เพราะต้องรอนงบประมาณจากส่วนอื่น ๆ มาสนับสนุน” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน แต่ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอครอบครัววงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้วตามแผนงานที่วางไว้ เพียงแค่มีกิจกรรมเป้าหมายเพิ่มจากเดิมก็เท่านั้นเอง” (นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, สัมภาษณ์, 1 เมษายน 2559)

“ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณให้ในการดำเนินงาน ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้งบให้ และในส่วนการลงพื้นที่ หากกลุ่มเป้าหมายอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเอง ไม่สามารถเบิกจ่ายจากหน่วยงานได้เลย” (อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2559)

2. วัตถุประสงค์ของนโยบายด้านคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิไม่ชัดเจน

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ คือ วัตถุประสงค์ของนโยบายด้านความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ ทำให้เด็กและครอบครัวที่ควรจะได้รับเงินอุดหนุนแต่กลับไม่ได้ เหมือนถูกกลืนสิทธิและบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวยากจน เช่น ครอบครัวเด็กแรกเกิดที่จะได้รับเงินอุดหนุนต้องมีภูมิลำเนาตามทะเบียนในเขตที่รับลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินอุดหนุน แต่ในพื้นที่ที่มีประชากรแฝงมีภูมิลำเนาที่อยู่ห่างไกลจะไม่ได้รับเงินอุดหนุน เพราะต้องไปลงทะเบียนขอรับสิทธิในภูมิลำเนาของตนเอง และครอบครัวนั้นต้องไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล หรือเป็นเกษตรกรมีที่ทำกินไม่เกิน 1 ไร่ ดังต่อไปนี้

“สืบสานตรงคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุน คือ ครอบครัวที่เลี้ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจน นอกนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ทุกอย่าง” (ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, สัมภาษณ์, 17 มีนาคม 2559)

“คุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิจากโครงการ ฯ นี้ ตนมองว่าสิทธิที่เด็กและครอบครัวจะได้รับเหมือนถูกกลืนไปเยอะจากคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิตรงนี้ เช่น ครอบครัวที่จะได้รับเงินอุดหนุนต้องมีภูมิลำเนาตามทะเบียนในเขตที่รับลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินอุดหนุน แต่ในพื้นที่ที่มีประชากรแฝงมีภูมิลำเนาที่อยู่ห่างไกลจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนต้องเสียสิทธิตรงนี้ไป” (รองปลัดเทศบาล, สัมภาษณ์, 28 มีนาคม 2559)

“กำหนดคุณสมบัติจนบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวก็ยากจน ทำให้บางครั้ง
กลับมองว่ากำหนดคุณสมบัติตรงนี้มากเกินไป เช่น ครอบครัวนั้นต้องไม่มีรถยนต์ส่วนบุคคล
เป็นเกณฑ์กรมีที่ทำกินไม่เกิน 1 ไร่ เป็นต้น” (รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์,
28 มีนาคม 2559)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน: กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ศึกษาการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
 - ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง
- กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย บุคลากรและผู้นำชุมชนในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติ จำนวน 10 คน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิจัย

โดยมีรายละเอียดตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย	เทศบาล	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	ผู้นำชุมชน
ตอนที่ 1 การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ			
1.1 มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	นโยบายนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน	นโยบายนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด และเป็นมาตรฐานเดียวกัน	นโยบายนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด มีความชัดเจน และมีมาตรฐาน
	ทุกหน่วยงานที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ แต่วัตถุประสงค์ด้านคุณสมบัติของผู้ได้รับ	ทุกหน่วยงาน	ในการปฏิบัติงาน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทุกภาคส่วน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สรุปผลการวิจัย	เทศบาล	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	ผู้นำชุมชน
	สิทธิคลุมเครือ ทำให้เด็กและครอบครัวที่จะได้รับเงินอุดหนุนเหมือนถูกกลืนครอนจากสิทธิตรงนี้ และทำให้บางรายถูกตัดสิทธิไป ทั้งที่ครอบครัวยากจน		อาจจะมีสืบสวนตรงคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุน คือครอบครัวที่เลี้ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจนนอกนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ทุกอย่าง
1.2 ทรัพยากร	จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์ ในการดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ไม่มีงบประมาณสำหรับปฏิบัติงาน ทางเทศบาลได้ดำเนินการเอง ตามความเหมาะสมของบริบทพื้นที่	จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอ ในการปฏิบัติงาน แต่ไม่มีงบประมาณ ในการดำเนินงาน เพราะทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีทีมหมอครอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้วตามแผนงานที่วางไว้ เพียงแต่มีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้น	จำนวนบุคลากร ระยะเวลา และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ไม่มีงบประมาณ ให้ในการปฏิบัติงาน โดยเทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมไว้ให้
1.3 การสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรม นำนโยบายไปปฏิบัติ	เทศบาลจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและประชุม เพื่อทำความเข้าใจทุกครั้ง ก่อนที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติ และได้ถ่ายทอดให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน	เมื่อได้รับนโยบาย ก็มีการประชุมเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทุกคน เพื่อที่ทุกคนจะได้มีแนวทางเดียวกัน ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ	มีการพูดคุยสื่อสารกัน อย่างชัดเจนทุกครั้ง โดยเทศบาลได้ชี้แจง เพื่อทำความเข้าใจ ก่อนที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติ หากเกิดความไม่เข้าใจหรือสงสัย ก็สามารถปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สรุปผลการวิจัย	เทศบาล	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	ผู้นำชุมชน
1.4 ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา บุคลากรทุกคนมีความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน ปฏิบัติงานตามสายงานตามความรับผิดชอบของตนเองที่ได้รับมอบหมาย และทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น	โครงสร้างชัดเจนมีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
1.5 เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	ผู้บริหารในท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำชุมชนเห็นด้วยและสนับสนุนโครงการฯ อย่างเต็มที่ โดยมอบหมายให้กองสวัสดิการสังคมรับผิดชอบโครงการโดยตรง ถึงแม้ว่าเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคนต่อเดือน เป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนัก แต่ก็สามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนสำหรับครอบครัวที่ยากจนได้	ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นด้วยกับโครงการฯ และสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการน่านโยบายไปปฏิบัติแต่เงินอุดหนุนเด็กแรก 400 บาท ต่อคนต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพในยุคปัจจุบัน แต่ก็สามารถบรรเทาความเดือดร้อนของครอบครัวยากจนได้เป็นอย่างดี	ผู้บริหารในท้องถิ่นรวมทั้งผู้นำชุมชนเห็นด้วยและสนับสนุนโครงการฯ อย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะได้รับเงินอุดหนุนในครอบครัวที่ยากจนรายละ 400 บาทต่อเดือน แต่ก็ถือว่าช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้เพียงช่วงขณะหนึ่ง
1.6 ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงาน	บุคลากรทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ไม่มีเกี่ยงงานกันทำ	ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการวางแผนการทำงานเป็นอย่างดี ทำให้งานออกมาตามที่กำหนดไว้	มีความตั้งใจในการทำงานเป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สรุปผลการวิจัย	เทศบาล	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	ผู้นำชุมชน
ตอนที่ 2 ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ			
2.1 งบประมาณในการดำเนินงาน	ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) โดยได้มอบหมายให้ดำเนินการเองตามความเหมาะสมในแต่ละบริบทของพื้นที่ เช่น ค่าใช้จ่ายในลงพื้นที่ เพื่อค้นหา กลุ่มเป้าหมายและเอกสารที่ใช้สำหรับประชาสัมพันธ์เป็นต้น	ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงาน แต่ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้พาทีมหมอครอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำตามแผนงานที่วางไว้ เพียงแค่มีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม	ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการปฏิบัติงาน ผู้นำชุมชนต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจากการลงพื้นที่ หากกลุ่มเป้าหมายเอง ส่วนเอกสารต่าง ๆ ที่ต้องใช้ เทศบาลได้จัดเตรียมไว้ให้
2.2 วัตถุประสงค์ของนโยบายด้านคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิไม่ชัดเจน	วัตถุประสงค์ของนโยบายด้านความไม่ชัดเจนของผู้ได้รับสิทธิ และครอบครัวที่ควรจะได้รับเงินอุดหนุนแต่กลับไม่ได้เหมือนถูกสิทธิ และบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวยากจน		คุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความคลุมเครือ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นโยบายมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานเป็นแนวทางเดียวกัน แต่มีความไม่ชัดเจนตรงคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ สอดคล้องกับแนวคิดของ Van Matter and Van Horn (1975) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในการปฏิบัติตามนโยบาย คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย เพราะจะกระทำได้ชัดเจนเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพงษ์ (2543) ที่ได้กล่าวถึง การศึกษาทฤษฎีและ

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational mode) ที่ว่านโยบายที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ ผิวทอง (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายโครงการคาราวานแก่นังไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาท พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหาความยากจน คือ นโยบายโครงการคาราวานแก่นังไม่มีความชัดเจน ผู้วิจัยคิดว่า ส่วนกลางได้กำหนดรายละเอียดที่คลุมเครือ และหน่วยงานที่นำเอานโยบายไปปฏิบัติต้องแปลงนโยบายนั้นมาเป็นแผนงานโครงการและคำสั่ง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความชัดเจนว่าตนต้องดำเนินงานอย่างไร ซึ่งวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบายจะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ เพื่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้านโยบายมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานไม่ชัดเจนหรือไม่มีเลยนั้น ผู้ปฏิบัติจะไม่ทราบทิศทางในการดำเนินงาน การปฏิบัติแบบไร้ทิศทางนั้น ย่อมทำให้ผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า จำนวนบุคลากร ระยะเวลาในการดำเนินงาน และวัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอและเหมาะสม ส่วนด้านงบประมาณไม่ได้งบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน โดยให้หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเองตามความเหมาะสม ในแต่ละบริบทของพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดของศิริพงษ์ ลดาวัลย์ อยุธยา (2555) ได้กล่าวถึงหากหน่วยปฏิบัติมีความต้องการที่จะใช้เงินตามที่กำหนดไว้ หรือรัฐบาลหรือหน่วยงานจากส่วนกลางไม่สามารถตอบสนองได้ ความล่าช้าในการปฏิบัติก็อาจจะเกิดขึ้น และอาจมีผลมาถึงความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Matter and Van Horn (1975) ได้กล่าวถึงนอกจากวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายที่กำหนดในตัวแบบให้เห็นความสำคัญอย่างชัดเจนแล้ว ยังต้องมีทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรในที่นี้หมายถึง ทรัพยากรบุคคล วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ งบประมาณ ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณอีกด้วย เพราะบางครั้งมีงบประมาณเพียงพอ แต่ประสบปัญหาความล่าช้าในการเบิกจ่าย ไม่สามารถนำงบประมาณออกมาใช้ได้ทันทั่วทั้ง ก็เป็นผลให้เกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอิทธิชัย สีคำ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า ด้านความเพียงพอของทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง โดยนโยบายที่จะประสบความสำเร็จนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรทั้งด้านการเงินและกำลังคนอย่างเต็มที่ ผู้วิจัยคิดว่าบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระยะเวลาดำเนินงาน

และงบประมาณ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนให้นโยบายดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง ไม่มีการสะดุด หรือเกิดความล่าช้า จนส่งผลเสียกับประชาชนหรือผู้รับบริการได้

3. จากผลการวิจัยพบว่า มีการสื่อสารข้อความได้ชัดเจนถูกต้อง ทำให้ผู้ที่ปฏิบัติงาน มีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของถวัลย์รัฐวร เทพพุฒิพงษ์ (2543) ที่ได้กล่าวถึงการศึกษาทฤษฎีและตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบกระบวนการนำนโยบายปฏิบัติ (Policy implementation process model) ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญกับปัจจัยหลัก 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ กระบวนการสื่อสารข้อความ ปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เขียวไสว (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี่ยงชีฟ) ไปปฏิบัติ ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าการปฏิบัติงานควรมีการติดต่อประสานงานกัน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการสื่อสารแบบไม่เป็นทางการ เพื่อช่วยให้การสื่อสารง่ายขึ้น ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

4. จากผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างของหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน บุคลากรทุกคน มีความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยปฏิบัติงานตามสายการบังคับบัญชา อย่างเป็นระบบและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สอดคล้องกับแนวคิดของถวัลย์รัฐวร เทพพุฒิพงษ์ (2543) ที่ได้กล่าวถึง การศึกษาทฤษฎีและตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยตัวแบบการจัดการ (Management model) นโยบายที่จะประสบความสำเร็จได้ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยโครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสม บุคลากรในองค์กรจะต้องมีความพร้อมเป็นอย่างดี ทั้งทางด้านงบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เขียวไสว (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายเบี่ยงชีฟผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ด้านลักษณะองค์กรในการนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก มีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี่ยงชีฟ) ไปปฏิบัติ ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่าอาจเนื่องมาจากการดำเนินงานที่อาศัยความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ และการประสานงานอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จึงเอื้อต่อการทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้

5. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นด้วยและสนับสนุน ถึงแม้ว่าส่วนกลาง จะอุดหนุนเงิน ไม่เพียงพอกับยุคปัจจุบันที่ค่าครองชีพแพง แต่ทุกหน่วยงานในตำบลที่เกี่ยวข้อง ให้การสนับสนุนโครงการนี้อย่างเต็มที่ และได้ผลักดันให้โครงการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร (2540) ได้กล่าวไว้ว่า บทบาทของฝ่ายการเมือง

มีความสำคัญมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบดูแลเอาใจใส่ ติดตามผลอย่างต่อเนื่องจากฝ่ายการเมือง หน่วยราชการต่าง ๆ ก็จะทำให้ความสนใจและให้ลำดับความสำคัญในการนำไปปฏิบัติมากเป็นพิเศษ ซึ่งจะมีผลทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องงานวิจัยของรัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง พบว่า ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปสู่การปฏิบัติขององค์กรบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง และขัดแย้งกับงานวิจัยของอิทธิชัย สีคำ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี พบว่า ด้านการสนับสนุนและความร่วมมือจากกลุ่มต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติคิดว่าตัวเองยังได้รับความร่วมมือจากกลุ่มต่าง ๆ ในจังหวัดปัตตานีไม่เพียงพอ นั่นคือ ความร่วมมือจากประชาชน องค์กรเอกชน และกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกล่าวว่า ถ้าหากว่ากลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นให้การสนับสนุนและช่วยเหลือมากกว่านี้ กลุ่มประชาชนและองค์กรเอกชนต่าง ๆ ก็จะทำให้การสนับสนุนมากขึ้น ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางการเมืองจากผู้บริหารในท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน และมีความใกล้ชิดกับประชาชนและสามารถที่จะโน้มน้าวให้ประชาชนหันมาสนับสนุนและช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่ได้

6. จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรและผู้นำชุมชนได้แสดงออกถึงความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องมาจากบุคลากรและผู้นำชุมชนแสดงออกโดยการเห็นด้วยกับโครงการ ๆ จึงมีความตั้งใจปฏิบัติงานเพื่อให้งานออกมาดีและได้มีการแบ่งงานตามที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ไม่เกิดการเกี่ยงงานกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เขียวไสว (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากมีผลต่อการนำโครงการการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ (เบี้ยยังชีพ) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยคิดว่า การที่บุคลากรและผู้นำชุมชนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานและมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายนั้น ย่อมส่งผลให้นโยบายประสบความสำเร็จได้

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน และความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ ทั้งนี้เนื่องมาจากส่วนกลางซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายออกมาและให้หน่วยงานเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัตินั้น

ต้องมาตีความและแปลงเป็นคำสั่งในการมอบหมายงานให้กับผู้ที่ปฏิบัติงานได้รับทราบกันเอง ถึงแม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานไปอบรมเพื่อทำความเข้าใจจากหน่วยงานจังหวัดมาก็ตาม จึงทำให้เกิดความคลุมเครือในส่วนของคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ และอีกประการหนึ่ง คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์และค้นหากลุ่มเป้าหมาย จึงทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ครอบคลุมทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกล้า ทองขาว (2548) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของตัวแปรสาเหตุทั้ง 5 ประการที่มีอิทธิพลหรือตัวแปรตามที่เป็นผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ตัวแปรด้านความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายเป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ คล้ายกับตัวแปรด้านการกำหนดภารกิจและการมอบหมายงานและตัวแปรการสนับสนุนจากส่วนกลางและท้องถิ่น และความผูกพันส่วนตัวแปรสมรรถนะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติและตัวแปรมาตรการกำกับ ตรวจสอบ ประเมินผล และกระตุ้นเสริมแรงมีความสัมพันธ์ หรืออิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรงสอดคล้องกับแนวคิดของศิริพงษ์ ตดาวัลย์ อยุธยา (2555) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนี้ 1) การตีความนโยบายนั้นและการวางแผนในรายละเอียด มักพบบ่อย ๆ ว่ากฎหมายระเบียบหรือคำสั่งที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจกำหนดออกมามักอยู่ในรูปที่มีรายละเอียดไม่มาก หน่วยงานหรือส่วนราชการที่นำเอานโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องแปลงแผนนโยบายนั้นมาเป็นแผนงาน โครงการ กฎระเบียบ และคำสั่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างมีความชัดเจนว่าตนต้องดำเนินกิจกรรมอย่างไร และ 2) การระดมทรัพยากรเพื่อนำไปใช้ในการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ การนำเอาทรัพยากรทางการบริหารมาแปลงให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ทรัพยากรเหล่านี้ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ ถ้าทรัพยากรขาดแคลน ย่อมกระทบต่อการนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน: กรณีศึกษาตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมนำนโยบายไปปฏิบัติ, ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ, เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และความตั้งใจของผู้ปฏิบัติงานส่งผลต่อสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่ก็ยังพบว่าปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบาย

จะต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือ และทรัพยากรด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการศึกษาพบว่า ทรัพยากรต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะงบประมาณ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ดังนั้น สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ควรจัดทำแผน/ โครงการ เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงาน จากกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) สำหรับการประชาสัมพันธ์และค้นหากลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติในพื้นที่ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายดำเนินการตามความเหมาะสมจากงบประมาณที่ได้รับในแต่ละบริบทของพื้นที่ต่อไป

2. ผลการศึกษาพบว่า ความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานของนโยบายจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ เพื่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารควรกำหนดสิทธิให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดได้พิจารณาคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิครั้งนี้ เพราะให้ผู้ที่อยู่นอกระบบประกันสังคมอยู่แล้ว โดยให้เด็กแรกเกิดทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเกิดมาในครอบครัวที่ยากจนหรือครอบครัวที่ร่ำรวย โดยที่ไม่ต้องนำคุณสมบัติของครอบครัวมาเป็นตัวกำหนดในการให้สิทธิเด็กแรกเกิด

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ผลการศึกษาพบว่า เกิดความไม่ชัดเจนคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ ดังนั้น สำนักงานเทศบาลควรร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จัดการประชุมชี้แจงการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติให้กับอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และผู้นำชุมชนขึ้น เพื่อที่จะได้เข้าใจวัตถุประสงค์และมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ๆ ที่กำหนดไว้

2. การประชาสัมพันธ์และค้นหากลุ่มเป้าหมายที่มีคุณสมบัติในพื้นที่ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลาง จึงทำให้ไม่ครอบคลุมและทั่วถึง และบริบทพื้นที่ในแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน ดังนั้น ควรที่จะประชาสัมพันธ์ทุกช่องทาง โดยปิดประกาศประชาสัมพันธ์ในชุมชน

ในที่สาธารณะ และในหน่วยงานราชการ หรืออาจใช้รูปแบบสื่อและช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย เช่น เสียงตามสาย วิทยุชุมชน และแจ้งในที่ประชุมหมู่บ้านหรือชุมชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านอื่น ๆ เพื่อให้ทราบว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติควรเพิ่มหรือลดปัจจัยใด อันนำไปสู่การนำนโยบายไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ต่อไปในอนาคต

2. ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค และสาเหตุที่ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์

3. ควรมีการศึกษาถึงการนำนโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติในส่วนของหน่วยอื่น ๆ เพื่อนำผลการศึกษามาปรับใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมกิจการเด็กและเยาวชน. (2558). *คู่มือการดำเนินงาน โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด*. กรุงเทพฯ: กรมกิจการเด็กและเยาวชน.
- กล้า ทองขาว. (2548). *การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ: แนวคิดทฤษฎีและแนวทางการดำเนินงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กำธร พรหมณ์โสภี.(ม.ป.ป.). *ความสำคัญของเด็กวัยทารกแรกเกิด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.snr.ac.th/elearning/kamtorn>
- ถวัลย์รัฐ วรเทพวุฒิพงษ์. (2543). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- เทศบาลตำบลสองสลึง. (2558). *โครงสร้างของเทศบาล*. ระยอง: เทศบาลตำบลสองสลึง.
- ชัยรัศม์ มลิทอง. (2557). *การนำนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาทไปปฏิบัติในบริษัททริปเปิดที่บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) อำเภอเมือง ชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชันภัทร โคตรสิงห์.(2556). *การนำนโยบายโหนดชุมชนไปปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ. (2559, 1 เมษายน). สัมภาษณ์.
- บพิช รัตนบุรี.(2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณี สำนักงานเขต สายไหม กรุงเทพฯ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประณยา ชัยรังษี, เสน่ห์ จุ้ยโต และชินรัตน์ สมสืบ. (2556). *การนำนโยบายการพัฒนาสังคมไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์*. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 11(2), 151-165.
- ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1. (2559, 17 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2. (2559, 17 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5. (2559, 17 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6. (2559, 17 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง. (2559, 1 เมษายน). สัมภาษณ์.

- พัชราภรณ์ อินทะนาท. (2552). *ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายทางด้านสตรีขององค์กรพัฒนาเอกชน ไปปฏิบัติในจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รองปลัดเทศบาล. (2559, 28 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- รักษาการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม. (2559, 28 มีนาคม). สัมภาษณ์.
- รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง. (2558). *ข้อมูลทั่วไป*. ระยอง: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง.
- ลักขณา สกุลลิขเรศสีมา. (ม.ป.ป.). *การอบรมเลี้ยงดูเด็ก*. เข้าถึงได้จาก <http://www.human.cmu.ac.th/home/hc/ebook/006305/03-baby.pdf>
- วรเดช จันทรศร. (2540). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: กราฟิคฟอร์แมท.
- ศิริพงษ์ อดาว์วัลย์ ณ อุรุทธยา. (2555). *แนวความคิดและทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). เชียงใหม่: ธนุชนพรัตน์ตั้ง.
- ศิริพร เขียวไสว. (2550). *การนำนโยบายเบี่ยงชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2540). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ข้อมูลประเทศไทย. (2559). *อำเภอแกลง*. เข้าถึงได้จาก <http://rayong.kapook.com/%E0%B9%81%E0%B8%81%E0%B8%A5%E0%B8%87>
- สมพร เฟื่องจันทร์. (2539). *นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2546). *พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546*, หน้า 17-20.
- สุรางค์ จันทวานิช. (2553). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวัฒน์ อินทรประไพ.(2556). รายงานวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาการคุ้มครองดูแลและรักษาอุทยานแห่งชาติน้ำหนาว อำเภอ น้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- อมรรัตน์ ผิวทอง. (2550). การนำนโยบายโครงการคาราวานแก่นไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2559, 1 เมษายน). สัมภาษณ์.
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน. (2559, 1 เมษายน). สัมภาษณ์.
- อิทธิชัย สีคำ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Bardach, E. (1980). *The implementation game: What happens after a bill becomes a law*. Cambridge, Massachusetts: The MIT Press.
- Barrett, S., & Fudge, C. (1981). *Policy and action: Essays on the implementation of public policy*. New York: Methuen.
- Pressman, J. L., & Wildavsky, A. (1973). *Implementation*. California: University of California Press.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process policy: A conceptual framework. *Administration and Society*, 9(4), 4.
- Williams, W., & Elmore, R. F. (1976). *Social program implementation*. New York: Academic Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ.๖๖๒๕.๒/๐๑๙๙

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง

ด้วยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต โดยในหลักสูตรดังกล่าวได้จัดให้มีการเรียนการสอนในรายวิชางานนิพนธ์ ซึ่งนางสาวระพีพรรณ ผ่องใส รหัสนิสิต ๕๗๙๓๐๑๒๐ นิสิตหลักสูตรดังกล่าว ได้จัดทำงานนิพนธ์ เรื่อง “การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน กรณีศึกษา ตำบลสองสลึง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทวัน อินทชาติ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยฯ ขออนุญาตให้ นางสาวระพีพรรณ ผ่องใส เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อนำมาประกอบการจัดทำวิจัยดังกล่าว วิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พชนีย์ ธารเสนา)
คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
โทรศัพท์. ๐-๓๘๗๔-๕๕๕๑-๒ ต่อ ๒๐๓
โทรสาร. ๐๓๘-๗๔๕๕๕๑ ต่อ ๑๒๐
ผู้วิจัย นางสาวระพีพรรณ ผ่องใส ๐๘๖-๖๒๑๕๐๔๓

ที่ ศธ.๖๖๒๕.๒/๐๑๗๘

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี

๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

เรียน นายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลสองสี อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง

ด้วยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต โดยในหลักสูตรดังกล่าวได้จัดให้มีการเรียนการสอนในรายวิชางานนิพนธ์ ซึ่งนางสาวระพีพรรณ ผ่องใส รหัสนิสิต ๕๗๙๓๐๑๒๐ นิสิตหลักสูตรดังกล่าว ได้จัดทำงานนิพนธ์ เรื่อง “การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติของบุคลากรและผู้นำชุมชน กรณีศึกษา ตำบลสองสี อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทวัน อินทชาติ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยฯ ขออนุญาตให้ นางสาวระพีพรรณ ผ่องใส เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เพื่อนำมาประกอบการจัดทำวิจัยดังกล่าว วิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พณีย์ ธารเสนา)
คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
โทรศัพท์. ๐-๓๘๗๔-๕๘๕๑-๒ ต่อ ๒๐๓
โทรสาร. ๐๓๘-๗๔๕๘๕๑ ต่อ ๑๒๐
ผู้วิจัย นางสาวระพีพรรณ ผ่องใส ๐๘๖-๖๒๑๕๐๔๓

ภาคผนวก ข
แนวคำถามในการสัมภาษณ์

แนวคำถามในการสัมภาษณ์บุคลากร และผู้นำชุมชน ตำบลสองสสิ่ง เรื่อง “การนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ”

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด มีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร
 - 2.1 งบประมาณสนับสนุนมีเพียงพอ
 - 2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน
 - 2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม
 - 2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจ ในทิศทางที่ตรงกันในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่
4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติหรือไม่
 - 4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน
 - 4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี
- 5.ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจ และการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อ การเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ หรือไม่
 - 5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน
 - 5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการฯ อย่างเต็มที่
6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน
7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 1

(สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1, 17 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจน และมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

- 2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณให้กับหน่วยงานในการปฏิบัติงาน เช่น การลงพื้นที่หากกลุ่มเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
- 2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอ
- 2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน
- 2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอและเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกันในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: มีการพูดคุยและสื่อสารกันตลอด ทำให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน มีการปฏิบัติงานตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกอย่าง โดยมีเทศบาลคอยให้คำปรึกษาอีกที

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

- 4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน
- 4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนที่ปฏิบัติงานก็มีความรู้ความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

- 5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: ส่วนกลางอุดหนุนเงินแค่ 400 บาท

ต่อเดือน เป็นเวลาเพียงหนึ่งปี ถือว่าไม่มาก แต่ก็ถือว่าช่วยเหลือครอบครัวที่เดือดร้อนได้เป็นอย่างดีในขณะนั้น

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการฯอย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำชุมชนเห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนตั้งใจในการทำงาน เต็มที่ในการทำงาน เพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ไม่มี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 2

(สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 2, 17 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: นโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกภาคส่วน อาจจะมีสับสนตรงคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุนคือ ครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจน นอกนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ทุกอย่าง

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงาน ต้องรอให้เทศบาลจัดเตรียมให้หมด ทั้งแผ่นประชาสัมพันธ์ รถวิ่ง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอในปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: เทศบาลได้ชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจก่อนที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยมีเทศบาลคอยเป็นที่เลี้ยง

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: มีลำดับขั้นตอนของโครงสร้างที่ชัดเจน

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ผู้ปฏิบัติงานที่ได้ผ่านการทำความเข้าใจ ซึ่งแจ่มมาก่อน จึงทำให้เกิดความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้การทำงานราบรื่น

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินอุดหนุนเด็ก 400 บาท ต่อเดือน อาจไม่เพียงพอกับยุคปัจจุบันที่มีค่าครองชีพแพง แต่มีค่าสำหรับครอบครัวที่ยากจน

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุก ๆ คน มีความตั้งใจในการทำงานเป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นที่ทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: สับสนตรงคุณสมบัติของครอบครัวที่ได้รับเงินอุดหนุน คือ ครอบครัวที่เสี่ยงต่อความยากจนกับครอบครัวที่ยากจน นอกนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ทุกอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 3

(สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 5, 17 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจน และมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: เป็นนโยบายที่มีความถูกต้องชัดเจน และมีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกส่วนงานอย่างชัดเจน

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณให้ในการปฏิบัติงาน เช่น การลงพื้นที่ การประชาสัมพันธ์ ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้งบให้

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอ กับงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอ ในปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจ ในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: มีการพูดคุยสื่อสารกันอย่างชัดเจนทุกครั้ง และทุกคนมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน ซึ่งเทศบาล จะเป็นหน่วยงานหลักในการชี้แจงเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: หน่วยงานมีลำดับขั้นตอน ที่ชัดเจน เข้าใจง่าย

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนมีความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อ ทำให้เจ้าหน้าที่ พนักงานสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: คิดว่าเงินอุดหนุนเด็ก 400 บาท ต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงดูในยุคที่ค่าครองชีพแพง

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่: ได้รับการสนับสนุน จากผู้บริหารในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ทำให้โครงการเดินหน้าต่อเนื่อง

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: พนักงาน เจ้าหน้าที่ ผู้นำทุกคน มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อให้งานออกมาดี และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ไม่มี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 4

(สัมภาษณ์ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 6, 17 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: เป็นโครงการที่มีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ดีตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับครอบครัวที่มีฐานะยากจน

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: เทศบาลจัดเตรียมให้หมด เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ตามหมู่บ้านและจุดสำคัญ ๆ แผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย และรถวิ่งประชาสัมพันธ์ เพราะโครงการนี้ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลาง

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอสอดคล้องกับงาน

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: มีการสร้างความเข้าใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติและมีการสื่อสารเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หากเกิดความไม่เข้าใจหรือสงสัยก็สามารถปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: โครงสร้างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: มีความรู้ความสามารถทุกคนกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุก ๆ คนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ยิ้มแย้มแจ่มใส ใส่ใจงานที่ทำ

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินอุดหนุนในครอบครัวที่ยากจน รายละ 400 บาท ต่อเดือน เป็นจำนวนที่น้อย แต่ก็ถือว่าช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ๆ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นความสำคัญกับโครงการนี้เป็นอย่างมาก มีการสนับสนุนอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนที่ได้รับมอบหมายในการทำงานมีความตั้งใจและพยายามที่จะช่วยกันให้โครงการประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากโครงการนี้ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลาง เทศบาลจัดเตรียมให้หมดตามที่ได้กล่าวไว้ และทางผู้นำชุมชนเองก็ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายจากการลงพื้นที่หากกลุ่มเป้าหมายเองตามที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 5

(สัมภาษณ์รองปลัดเทศบาล, 28 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: นโยบายมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติอย่างครอบคลุม แต่ติดตรงคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิจากโครงการ ๆ นี้ โดยตนมองว่าสิทธิที่เด็กและครอบครัวจะได้รับเหมือนถูกกลืนไปเยอะจากคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิตรงนี้

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณสำหรับปฏิบัติงานตามโครงการ ทางเทศบาลได้ดำเนินการเองตามความเหมาะสมของบริบทพื้นที่

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัตถุประสงค์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัตถุประสงค์มีเพียงพอ ต่อการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจ ในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: ผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนถึงทิศทางการปฏิบัติงาน

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับ ขั้นตอนที่ชัดเจน เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: บุคลากรมีความรู้ ความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: บุคลากรมีความสัมพันธ์ที่ดี ส่งผลต่อ การขับเคลื่อนโครงการให้สำเร็จ

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน คิดว่าในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันคงไม่เพียงพอ

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่: โครงการนี้เกี่ยวกับ สิทธิของประชาชน ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ผู้ปฏิบัติงานมีความตั้งใจในการทำงานเป็นอย่างดีตามที่ได้รับมอบหมาย

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุน เพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ

1) งบประมาณในการดำเนินงาน เนื่องจากส่วนกลางไม่มีงบสนับสนุน และทางเทศบาลเองก็ไม่ได้ ตั้งงบไว้สำหรับนโยบายนี้ จึงทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง เพราะต้องรองบประมาณจากส่วนอื่น ๆ มาสนับสนุน 2) คุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิจากโครงการ ฯ นี้ ตนมองว่าสิทธิที่เด็กและครอบครัว

จะได้รับเหมือนถูกลิดรอนไปเยอะจากคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิตรงนี้ เช่น ครอบครัวที่จะได้รับเงินอุดหนุนต้องมีภูมิลำเนาตามทะเบียนในเขตที่รับลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินอุดหนุน แต่ในพื้นที่ที่มีประชากรแฝงมีภูมิลำเนาที่อยู่ห่างไกลจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนต้องเสียสิทธิตรงนี้ไป

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 6

(สัมภาษณ์ข้าราชการหัวหน้ากองสวัสดิการสังคม, 28 มีนาคม 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทุกหน่วยงานที่มุ่งเน้นให้เด็กแรกเกิดได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ แต่มีมติรับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิ คือ กำหนดคุณสมบัติจนบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวก็ยากจน ทำให้บางครั้งกลับมาคิดว่ากำหนดคุณสมบัติตรงนี้มากเกินไป

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการค้นหากลุ่มเป้าหมาย โดยให้เทศบาลดำเนินการเองตามความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ รถวีง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอสอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: ทางเทศบาลจะส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมและประชุมเพื่อทำความเข้าใจทุกครั้งก่อนที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และได้ถ่ายทอดให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ทราบเพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้โครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: ทุกหน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน เป็นไปตามสายงาน ตามความรับผิดชอบของตนเอง ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนมีความรู้ความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อไม่ว่าจะเป็นเทศบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และผู้นำชุมชน

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน จะเป็นจำนวนเงินที่ไม่มาก แต่ก็สามารถช่วยบรรเทาความเดือนร้อนสำหรับครอบครัวที่ยากจนได้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่นรวมทั้งผู้นำชุมชนเห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: บุคลากรทุกคน รวมไปถึงผู้นำชุมชน ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ

1) ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน โดยให้เทศบาลต้องดำเนินการเอง เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ รถวีง หรือแผ่นพับไว้แจกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก็เป็นความรับผิดชอบของเทศบาลเอง จึงทำให้บางครั้งการดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง มีสะดุดบ้าง เพราะต้องรอการเบิกจ่าย 2) กำหนดคุณสมบัติเงินบางรายถูกตัดสิทธิไปทั้งที่ครอบครัวที่ยากจนทำให้บางครั้งกลับมามองว่ากำหนดคุณสมบัติตรงนี้มากเกินไป เช่น ครอบครัวนั้นต้องมีรถยนต์ส่วนบุคคล เป็นเกษตรกรมีที่ทำกินไม่เกิน 1 ไร่ เป็นต้น

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 7

(สัมภาษณ์นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ, 1 เมษายน 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด มีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน หรือไม่ อย่างไร:นโยบายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกหน่วยงาน
2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน
 - 2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน แต่ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอบรรลุพื้นที่ที่เป็นประจำอยู่แล้วตามแผนงานที่วางไว้
 - 2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอสอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน
 - 2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ไปปฏิบัติหรือไม่: หลังจากที่ได้รับนโยบายมาก็จะมีการประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกันทุกครั้ง เพื่อที่จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติให้เหมือนกัน
4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่
 - 4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจนปฏิบัติงานตามสายงาน ตามความรับผิดชอบของตนเองที่ได้รับมอบหมาย
 - 4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนมีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น
5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: คิดว่าเงินอุดหนุน 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อค่าครองชีพในยุคปัจจุบันนี้ แต่ก็สามารถช่วยที่จะช่วยเหลือเด็กที่เกิดในครอบครัวยากจนได้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ๆ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารท้องถิ่น รวมไปถึงผู้นำชุมชนเห็นด้วยและสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่ ไม่มีใครไม่เห็นด้วยเลย

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการดำเนินงาน แต่ทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอครอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้วตามแผนงานที่วางไว้ เพียงแค่มีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มจากเดิมก็เท่านั้นเอง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 8

(สัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสองสลึง, 1 เมษายน 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนในแต่ละหน่วยงานและมีมาตรฐานในการปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณจากส่วนกลางในการดำเนินงาน ซึ่งก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามโครงการแต่อย่างใด เพราะทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้พาทีมหมอครอบครัวลงพื้นที่เป็นประจำอยู่แล้ว เพียงแต่มีกลุ่มเป้าหมายเพิ่มขึ้นมาก็เท่านั้นเอง

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: จำนวนบุคลากรมีอย่างเพียงพอสอดคล้องกับปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัตถุประสงค์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัตถุประสงค์มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: เมื่อได้รับนโยบายจากส่วนกลางมาจะมีการประชุมหรืออบรมเจ้าหน้าที่ และ อสม. ทุกคน เพื่อทำความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการและการที่ส่วนกลางได้มอบหมายให้ปฏิบัติ เพื่อให้ทุกคนจะได้มีแนวทางเดียวกันในการดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: หน่วยงานมีโครงสร้างที่ชัดเจน ทุกคนทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและปฏิบัติตามสายการบังคับบัญชา

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ความสัมพันธ์ไม่มีปัญหา เพราะทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: สำหรับตนคิดว่าเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน ไม่เพียงพอเป็นอย่างมากในยุคที่ข้าวของแพง แต่เงินจำนวนนี้ก็สามารบรเทาความเดือดร้อนของครอบครัวยากจนได้เป็นอย่างดี

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นด้วยกับโครงการ และสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการวางแผนการทำงานเป็นอย่างดี ทำให้งานออกมาตามที่กำหนดไว้

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ไม่มี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 9

(สัมภาษณ์อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 4 เมษายน 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจนและมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: โครงการมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมีมาตรฐานในการทำงานเป็นแนวทางเดียวกัน

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณให้ในการดำเนินงาน ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้งบให้ เช่น แผ่นประชาสัมพันธ์ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: มีเพียงพอ สอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: หลังจากที่ได้รับการอบรมชี้แจงจากส่วนกลางและการถ่ายทอดจากเทศบาลก็มีการพูดคุยกับ อพม. ทุกคน เพื่อให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: โครงสร้างมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนมีความสามารถสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินที่ได้รับรายละ 400 บาท ต่อเดือน จะเป็นจำนวนที่ไม่มาก แต่ก็ถือว่าช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการ ฯ อย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่น เห็นด้วยและสนับสนุนอย่างเต็มที่

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ไม่มีเกี่ยงงานกันทำ

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ไม่มีงบประมาณให้ในการดำเนินงาน ต้องให้เทศบาลซึ่งเป็นหน่วยงานหลักจัดเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้บให้ และในส่วนการลงพื้นที่หากกลุ่มเป้าหมาย อพม. จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเอง ไม่สามารถเบิกจ่ายจากหน่วยงานได้เลย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคนที่ 10

(สัมภาษณ์อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน, 4 เมษายน 2559)

1. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดมีความชัดเจน และมีมาตรฐานในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันหรือไม่ อย่างไร: นโยบายเงินอุดหนุน มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันในการทำงาน

2. ท่านคิดว่าทรัพยากรต่าง ๆ เหล่านี้ มีเพียงพอและเหมาะสมหรือไม่ ในการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณสนับสนุนมีอย่างเพียงพอ: ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางในการทำงาน

2.2 จำนวนบุคลากรกับปริมาณงานมีความสอดคล้องกัน: บุคลากรมีความสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวน 6 เดือน มีความเหมาะสม: ระยะเวลา มีความเหมาะสมในการดำเนินงาน

2.4 วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน: วัสดุอุปกรณ์มีอย่างเพียงพอในการทำงาน

3. ท่านคิดว่าในหน่วยงานผู้ที่ปฏิบัติงานมีการสื่อสารกันอย่างชัดเจนและมีความเข้าใจในทิศทางที่ตรงกัน ในการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่: รพสต. ได้ประชุมชี้แจงกับ อสม. ทุกคน เพื่อให้เข้าใจในทิศทางเดียวกัน

4. ท่านคิดว่าปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

4.1 โครงสร้างในหน่วยงานมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน: โครงสร้างชัดเจน มีลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย

4.2 บุคลากรมีความสามารถโดยสอดคล้องกับงานที่ได้รับมอบหมาย: ทุกคนมีความรู้ความสามารถในการทำงาน

4.3 บุคลากรในหน่วยงานมีความสัมพันธ์ที่ดี: ทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อและทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี

5. ท่านคิดว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเมืองส่งผลต่อการนำโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติหรือไม่

5.1 ส่วนกลางให้เงินอุดหนุนแก่เด็กแรกเกิด รายละ 400 บาท ต่อคน ต่อเดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน เพียงพอและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน: เงินที่ได้รับ รายละ 400 บาท ต่อเดือน ไม่เพียงพอกับยุคที่ข้าวของแพง แต่ก็บรรเทาบรรเทาความเดือดร้อนได้

5.2 ผู้บริหารท้องถิ่นให้การสนับสนุนโครงการฯอย่างเต็มที่: ผู้บริหารในท้องถิ่นเห็นด้วยกับโครงการ

6. ท่านคิดว่าผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดหรือไม่ เช่น ความตั้งใจในการทำงาน ความกระตือรือร้น และการแสดงออกในการปฏิบัติงาน: ทุกคนมีความตั้งใจในการทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและมีความกระตือรือร้น

7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดเป็นปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดไปปฏิบัติ: ไม่มี